

STRIPWEEKBLAD

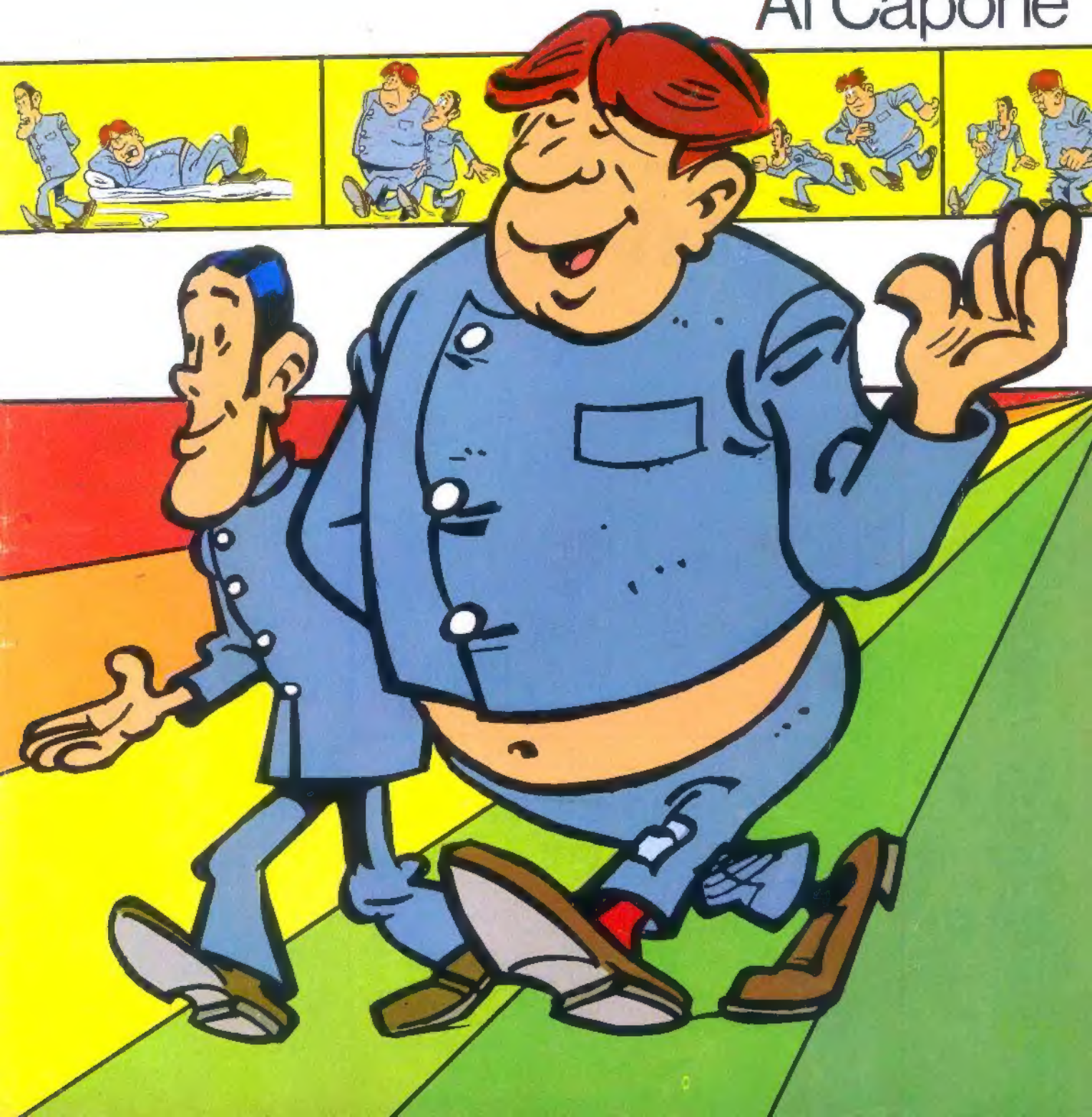
nr.53 • 25dec/31dec 1971
prijs 65 cent

POEP

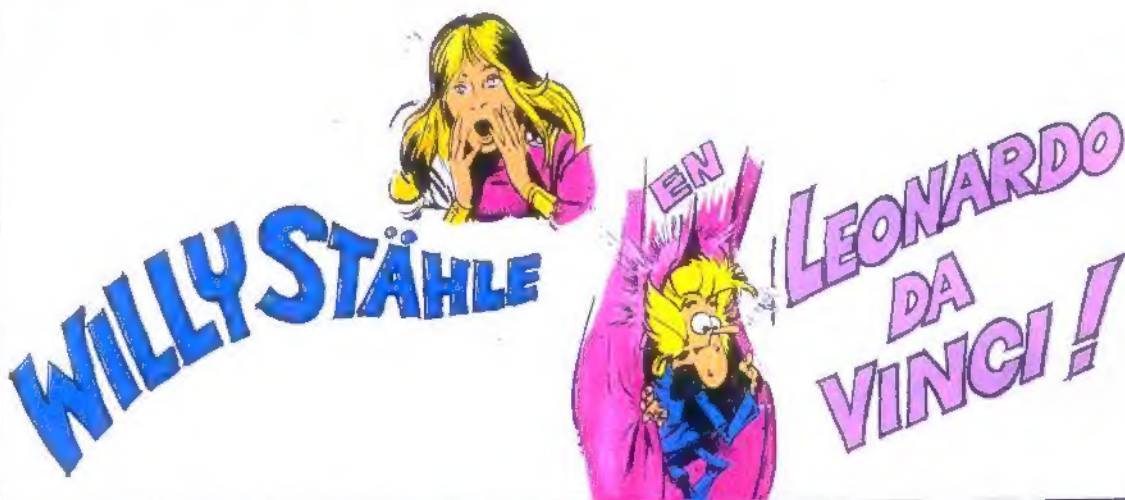
NIEUW!

JOHNNY GOODBYE

de terugkeer van
Al Capone

DEZE WEEK:

HOOFDREDACTEUR
Hetty Hagebeuk
CHEFREDACTEUR
Jan van Gelderen
REDACTIE
Jan de Rooy
Frits van der Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

VASTE MEDEWERKERS

Hans Kresse
Dick Matena
Dino Attanasio
Richard Pakker
Anton Kuyten
Fred Julsing
John Bakker
Gideon Brugman
Jan Meulendijks
Chris Lukács
Henk Albers
Willy Lohmann
Yvan Delporte
Daan Jippes
Tonny Koot
Lo Hartog van Banda
Martin Lodewijk
Peter de Smet
Carl Hollander
Jos Looman
Jan Wesseling
Claude Vanheye
Rinus Wilms
Guus de Jong

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

BETTY BOOP

INHOUD

Strips		Lucky Luke, Bootrace	
Asterix en de Romeinse Lusthof	4	op de Mississippi	46
Luc Orient, Het woud van staal	6	Informatie	
Johnny Goodbye, De terugkeer van Al Capone	10	Willy Stähle	20
Roodbaard, De schat	14	PEP-affiche John en Yoko	24
Peanuts	19	John en Yoko	26
Engelbert	22	Kort verhaal	
Dick Tracy, De terugkeer van Groovy	30	Een val in de tijd door Anton Kuyten, deel 2	28
Mangas Coloradas, Woestijn van wraak	32	Satire	
De Macaroni's, Chantage en voetbal	34	PEPspotter Toen en nu door Willy Lohman	23
Philémon, De drenkeling van de A	38	Toppers aller tijden — Leonardo da Vinci	44
		Toetje	
		Puzzelen met Johnny Goodbye	18

Post voor
pep

postbus 497
Amsterdam

Puik

Even een kort briefje om jullie te bedanken voor de terugkeer van De Generaal. Pep zag er weer puik uit, deze week, met Leon Russell, Dodge 1914, Kresse strips en illustraties. Jammer dat Grote Pyr is afgelopen, maar ik heb zo'n idee dat we 'm nog wel een keer zullen tegenkomen.

Steven de Goede, Harlingen

Vast wel.

Verademing

Tussen al het voetbalgeweld dan eindelijk een verademing: Hans Ree. (Pep 45) Mogen er nog veel van deze artikelen komen! Ik geloof dat de smeebeden van de denksportsupporters nu eindelijk eens tot de redactie beginnen door te dringen.

Jeroen Kortelaar, Papendrecht

Waarmee u toch niet wilde zeggen dat er bij voetballen niet gedacht hoeft te worden.

Kleerscheuren

Maarten Boonstra schrijft in Pep 46 dat Tangy één van z'n favorieten is. Ik weet het wel, ieder z'n meug, enz., maar het moet me toch van m'n hart dat ik in Mick Tangy (niet hemzelf, maar de strip) hoe langer hoe meer narisheid tegenkom. Daarom vind ik een strip als de Generaal zo goed.

Fred van Herkel, Utrecht

Plok.

Bericht

Hier volgt een bericht voor al die mensen die iets op Cocco Bill aan te merken hebben: beste mensen, jullie hebben niets, helemaal niets van die strip begrepen! Jullie urmen maar over worsten, klosjes, wolkjes en potloden die niets met het verhaal te maken zouden hebben. Natuurlijk hebben ze niets met het verhaal te maken! Daar gaat het nou juist om! Waarom moeten alle dingen een plaats hebben? Waarom moeten alle dingen functioneel zijn? Is dat mis-

Lijst

Het is me opgevallen dat er de laatste tijd een hele lijst van vaste medewerkers in Pep staat. Dat is wel heel leuk en aardig, maar nou weet ik nog niet wat ze allemaal doen, uitgezonderd de stripmakers dan. Wie is Richard Pakker? Wie is Chris Lucács? Enz. Is het niet handiger om achter elke naam te zetten wat de persoon in kwestie doet.

Gerda Blom, Haarlem

Die namen komen allemaal weleens voor in het blad en dan kun je zien wat onze medewerkers doen.

Voorplaat

Toevallig kwam ik onlangs een oude Pep tegen. Pep 35, 1970 om precies te zijn. Die met die afschuwelijke voorplaat, weet u nog wel? Daarom viel het me op hoe goed Pep er de laatste tijd uitzag, vooral van buiten.

Willem de Loop, Arnhem

Van binnen niet, dan?

Boren

In Pep 44 staat dat Theo Laseroms een voetballer is die zijn tegenstanders zonder pardon de grond in boort. Hij boort helemaal geen tegenstanders de grond in, hij is alleen keihard, maar hij blijft sportief. Anders was hij volgens mij al lang geschorst dit seizoen.

A. Rutten, Pijnacker

Maar zonder pardon is het wel.

Goeie zet

Ik vind dat Pep een der beste strip-weekbladen is. Alleen heb ik wat kritiek op Rik Ringers. Het is altijd een beetje hetzelfde. Verder hebben jullie een afschuwelijke goeie zet gedaan door Creedence Clearwater er in te zetten. In het artikel stond dat hun muziek steeds hetzelfde karakter had (wat niet erg is volgens mij, als het maar goed klinkt), maar de schrijver had dan nog niet goed naar de laatste lp van Creedence geluisterd. Daar wordt namelijk een staaltje elektronische muziek weg-

schien omdat jullie bang zijn voor iets dat je niet kent? Iets dat je niet begrijpt? Dan zullen jullie waarschijnlijk ook niet begrijpen dat dit juist Jacovitti's bedoeling is geweest. Probeer Cocco Bill 'ns wat minder verstandelijk te lezen. Misschien helpt dat.

Jaap Visee, Driebergen

We hebben het geprobeerd en het helpt.

Betty Boop

Ik vind het niet zo geslaagd dat u Betty Boop in Pep hebt gezet. Mijn moeder heeft de Margriet en daar staan ze ook al in. U had die ruimte beter kunnen opvullen met Engelbert.

Kees Klein, Gouda

Dat zijn andere strips

gegeven, waar menig popartiest jaloers op zou zijn. Maar verder alle lof voor de schrijver van het artikel. Engelbert moet eigenlijk als vervolgverhaal worden geplaatst en Blunder moet vaker in Pep (elke week).

H. v.d. Vliet, Amsterdam

Wij vonden deze elektronische muziek nogal eentonig.

Wormen

Ik vind aan Mick Tangy niet zo veel aan. Het verhaal is langdradig! Geef mij maar Rob Palland! Of Rik Ringers! Dat is niet zo saai. Cocco Bill is wel wat raar, maar toch leuk. Ik houd wel van worsten en wormen op de grond.

Ria Hulzen, Amsterdam

Trap er niet op.

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 86, Amsterdam, Postbus 497. Abonnementenprijs voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 85 cent.

Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegevoegd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.

Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam,

telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN: Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.

Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.

Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44.37.44.

Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

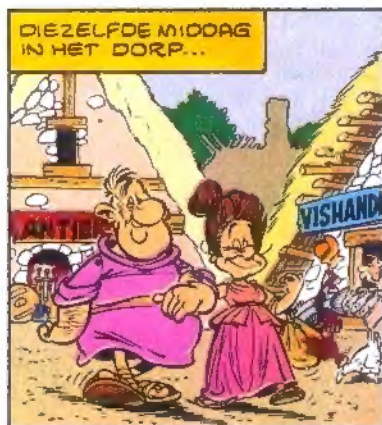
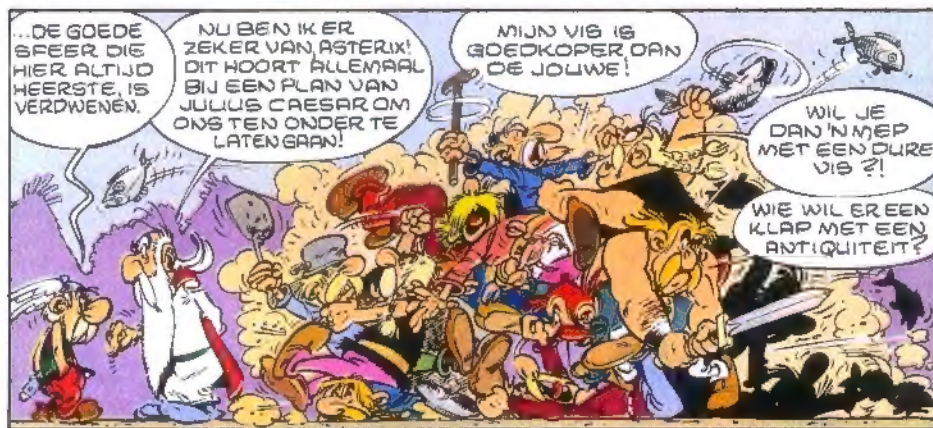
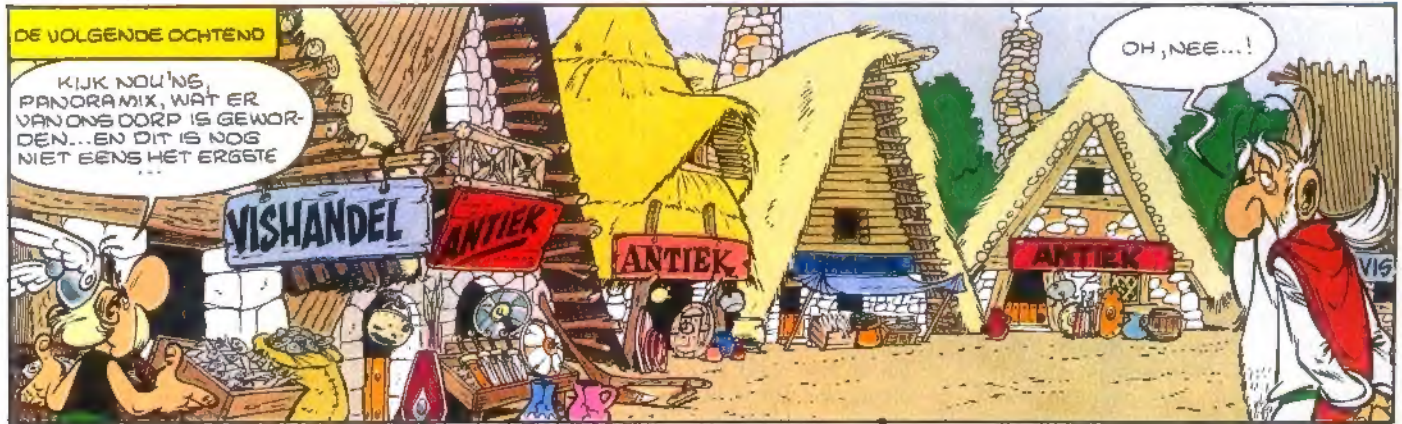
Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Co., Whitby.

Asterix

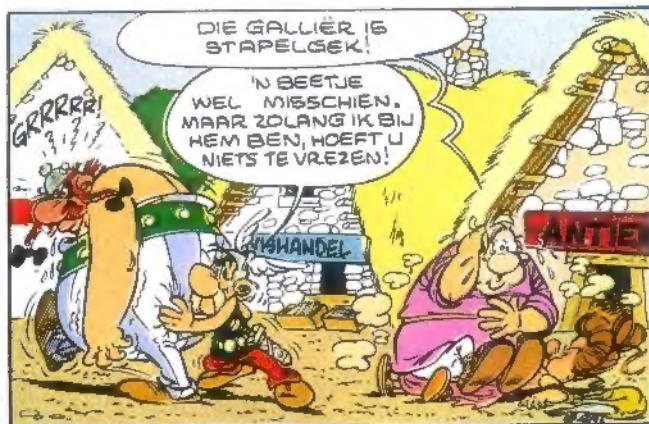
TEKST:
GOSCINNY
TEKENINGEN:
UDERZO
VERTALING:
FRITS VAN
DER HEIDE

en de

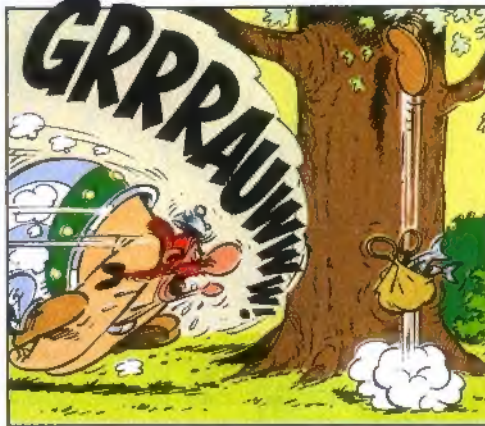

romeinse lusthof

De concurrentiestrijd is ontbrand. Iedereen in het Gallische dorpje opent antiekwinkels en vishandels. De gevolgen blijven niet uit...

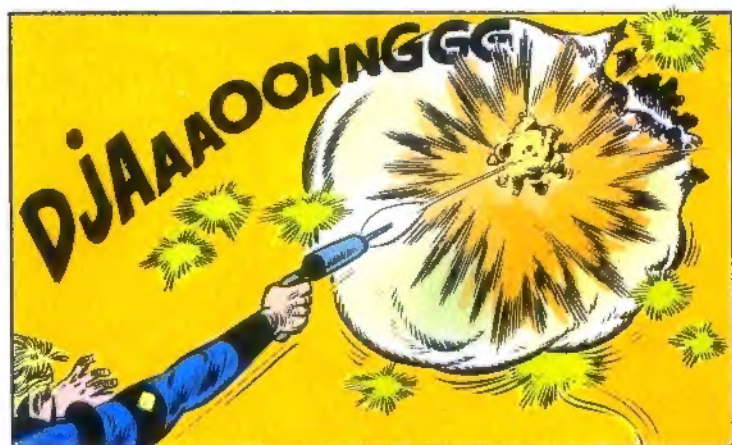
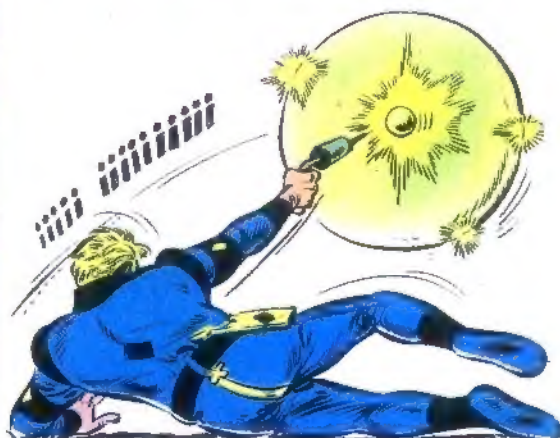
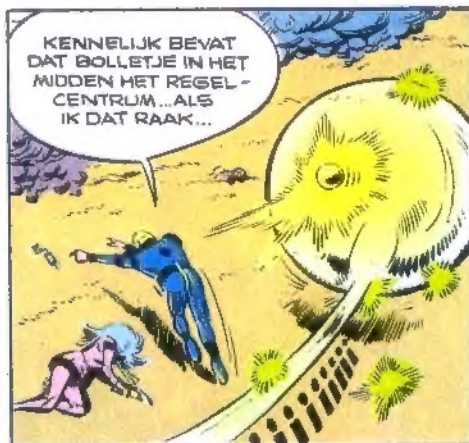
© Dargaud S.A. 1971

WORDT VERVOLGD

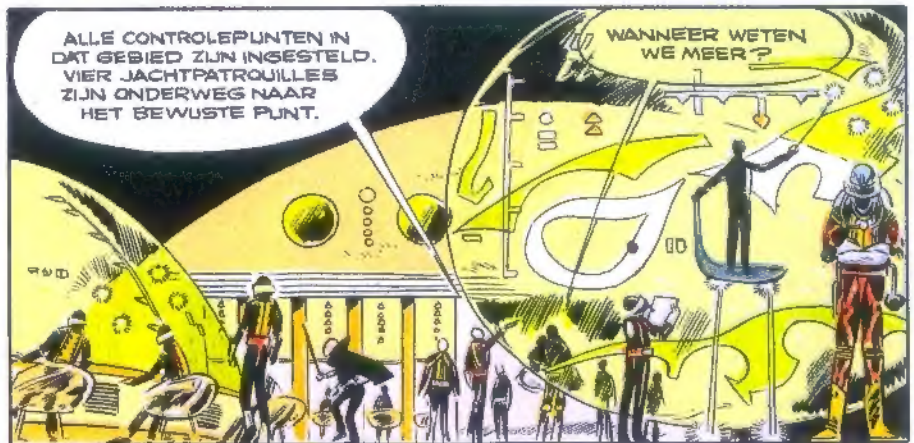
LUC ORIENT

DOOR: EDDY PAAPE
EN: GREG
VERTALING: JAN DE ROOIJ

HET WOUD VAN STAAL

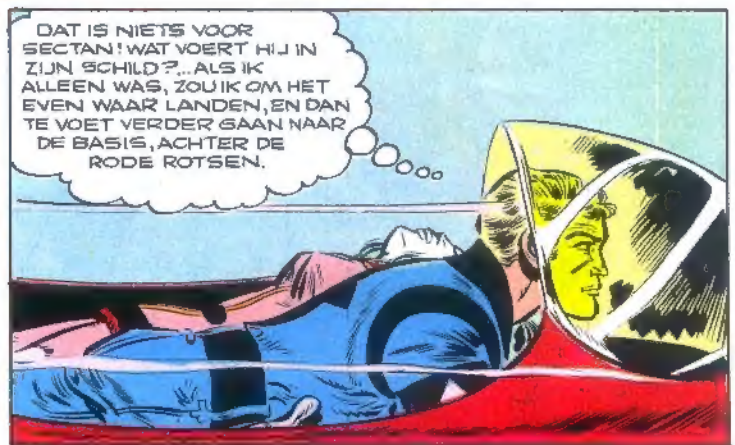
De dodende bollen hadden Granya bijna ontvoerd. Gelukkig kwam Luc net op tijd tussenbeide. Maar het meisje is er niet best aan toe.

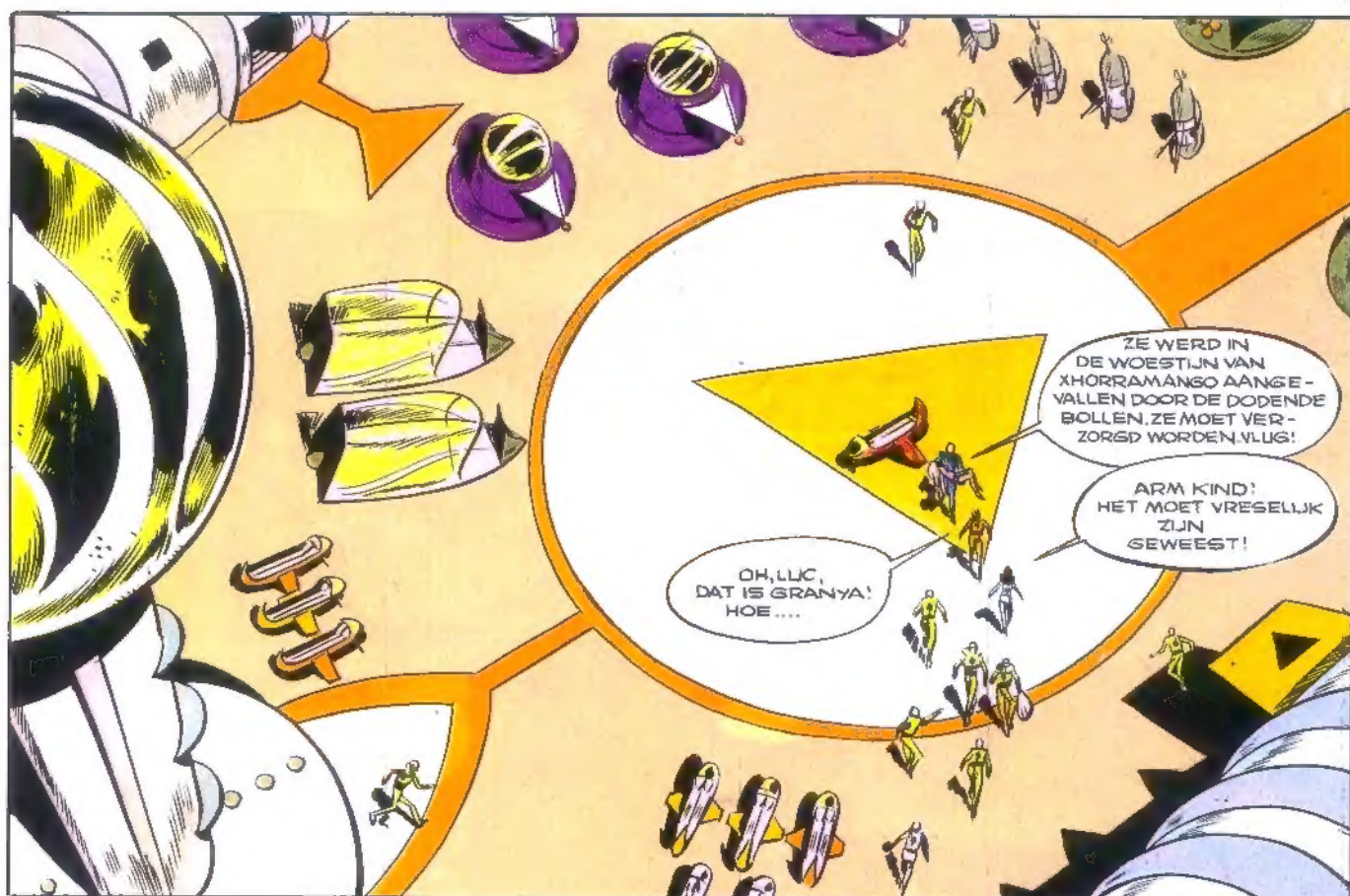
HEEL WEINIG KANS?

LUC ORIENT

HET WOUD VAN STAAL

© 1971 Ed. Lombardi

WORDT VERVOLGD

JOHNNY GOODBYE

de

CHICAGO, TEGEN HET EINDE VAN DE TWINTIGER JAREN... VETTE JAREN VOOR DE GANGSTERS, DRANKSMOKKELAARS, BEROEPSGOKKERS, ZAKKENROLLERS, BANKROVERS, KIDNAPPERS, SLUIPMOORDENAARS, AFPERSERS EN BEGRAFISONDERNEMERS...

WANTED

VOOR EEN PRIVÉ-DETECTIVE VALT ER GEEN ROOIE CENT TE VERDIENEN... DE MENSEN ZIJN VEEL TE BANG OM IETS TEGEN DE ONDERWERELD TE DOEN...

HET IS EINDELIJK ZOVER... IK MOET MIJN LAATSTE RESERVES AANSPREKEN...

HET GOUDEN TIENDOLLAR-STUK DAT IK VAN OOM HARRY KREEG OP MIJN TIENDE VERJAARDAG... AL DIE JAREN HEB IK HET BEWAARD...

RINKEL RINKEL

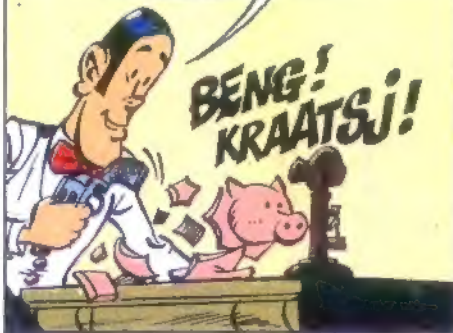
WEES ER ZUINIG OP, MIJN BESTE JONATHAN... IEDERE DOLLAR IS HET BEGIN VAN EEN MILJOEN!

GOEIE OUWE OOM HARRY!

OOM HARRY MOEST EENS WETEN DAT HET AL JAREN BIJ DAT BEGIN IS GEBLEVEN... MAAR NU KOMT-IE MOOI VAN PAS.

BENG! KRAATSJ!

EEN KNOOP!

DANK U WEL, OOM HARRY!

DIE OOM HARRY!!

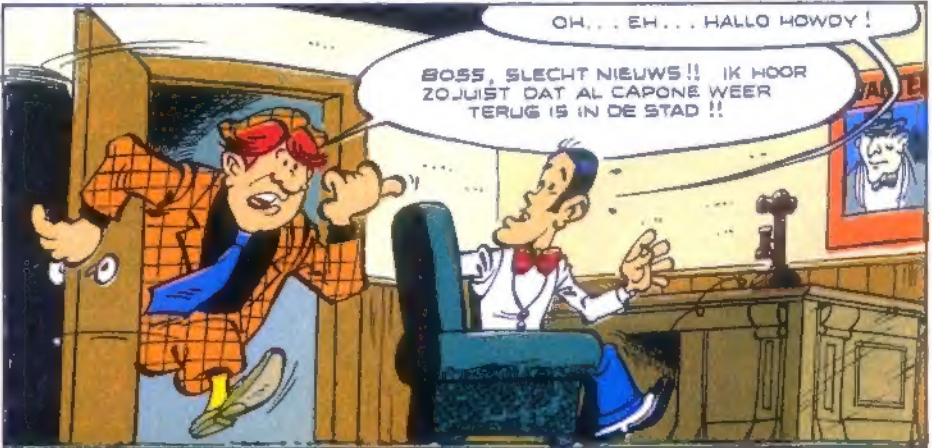

HET ENIGE DAT ONS VAN EEN FAILLISSEMENT KAN REDDEN, IS EEN KLANT... AL IS HET MAAR IEMAND DIE ZIJN HONDJE KIJFT IS...

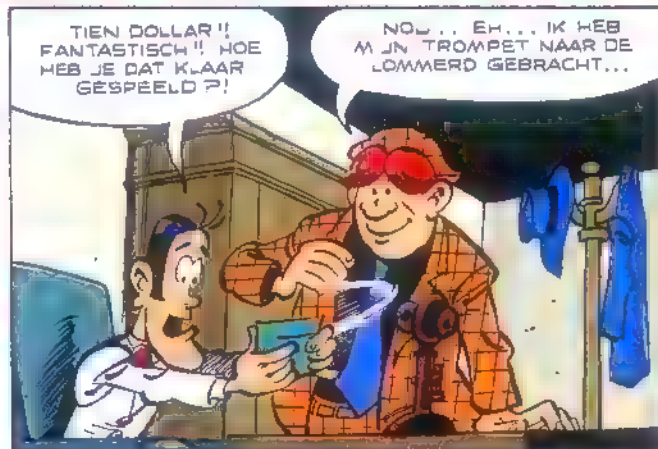
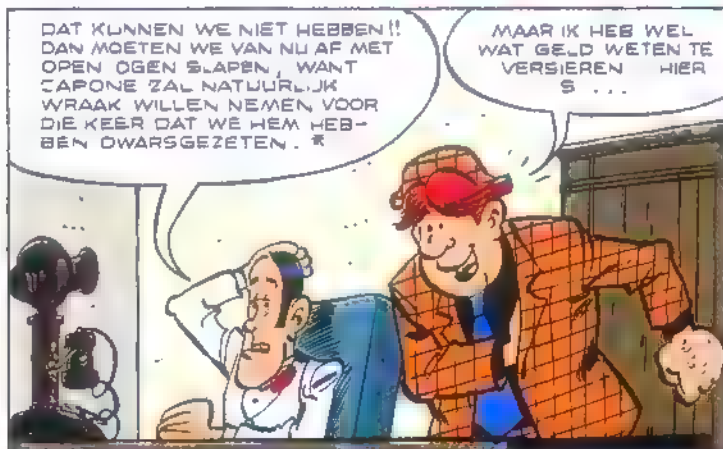

OH... EH... HALLO HOWDY!

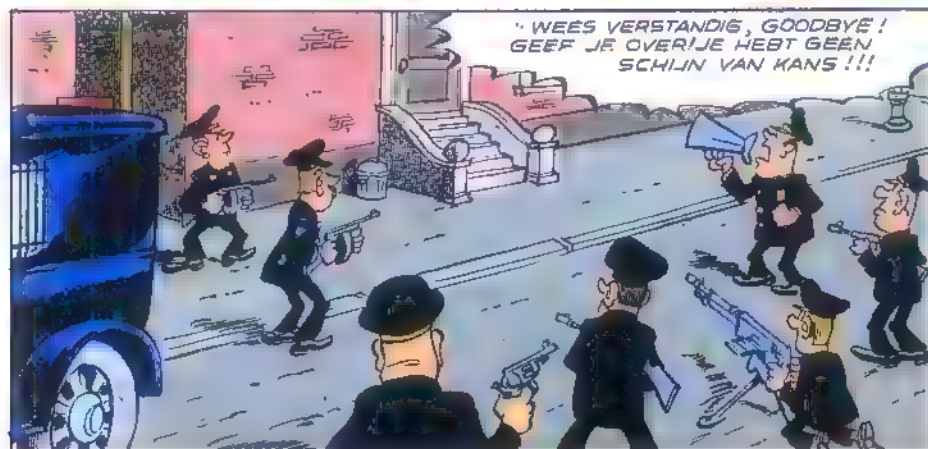
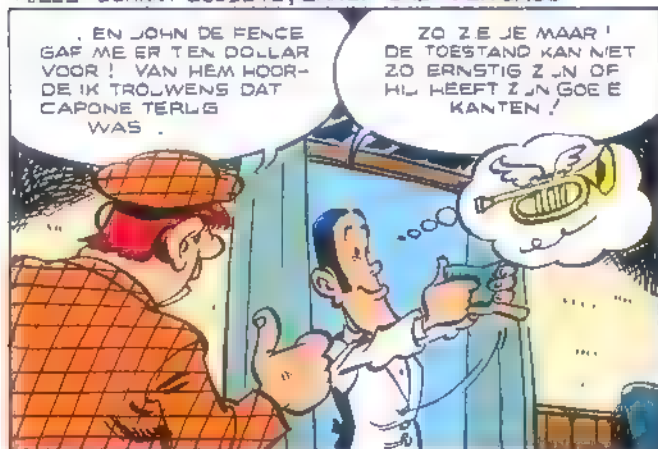
BOSS, SLECHT NIEUWS!! IK HOOR ZOJUIST DAT AL CAPONE WEER TERUG IS IN DE STAD!!

AL CAPONE

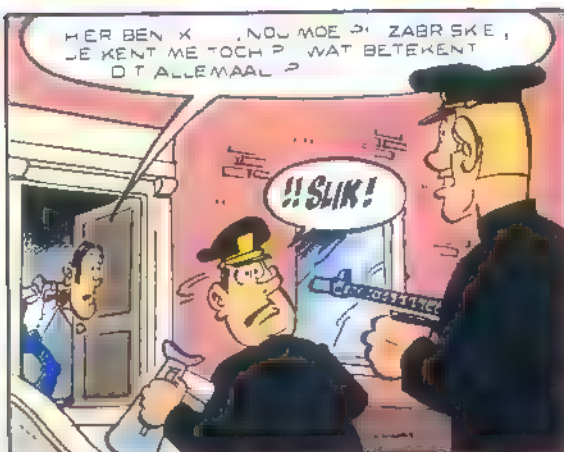
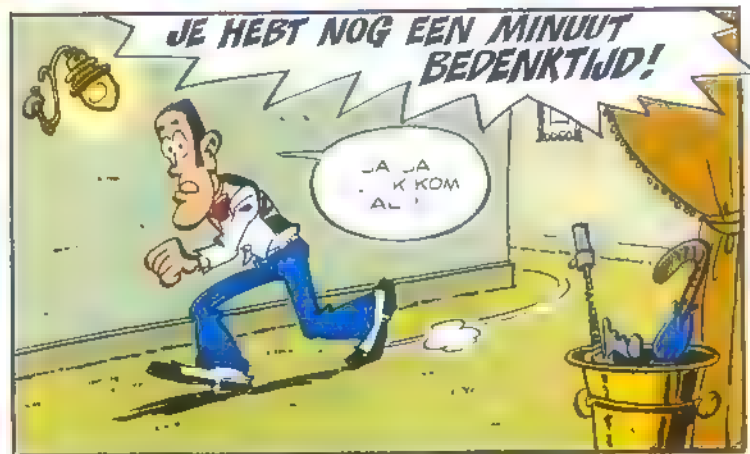
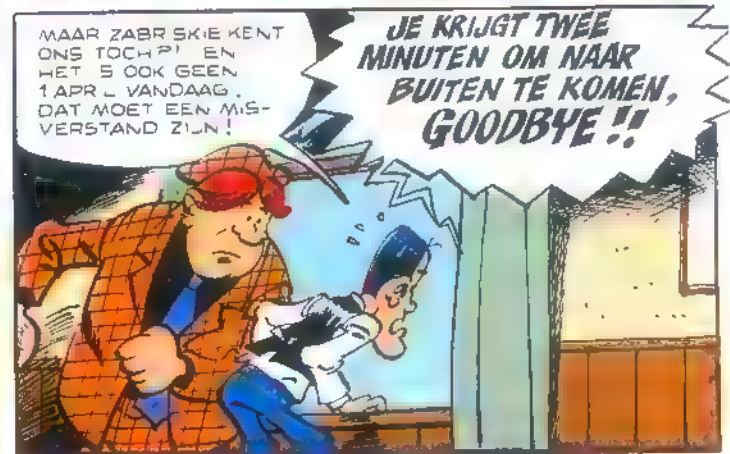
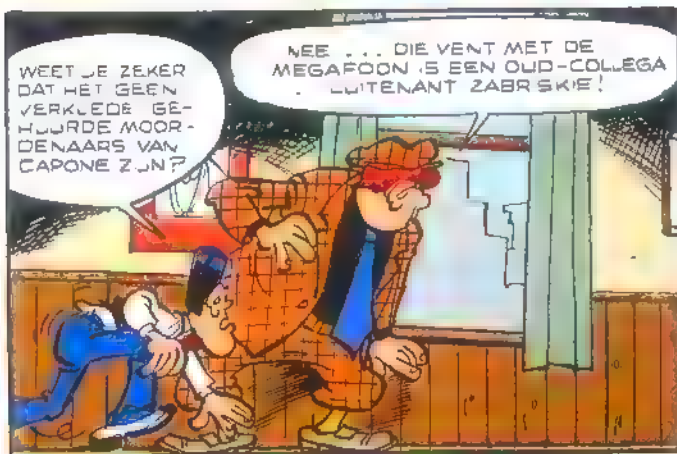
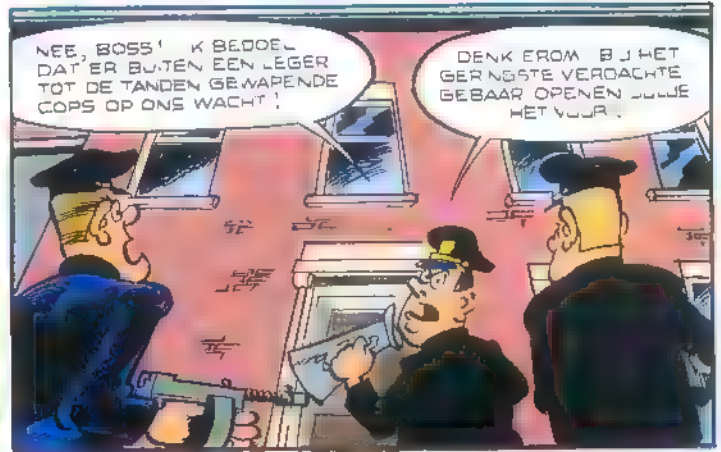
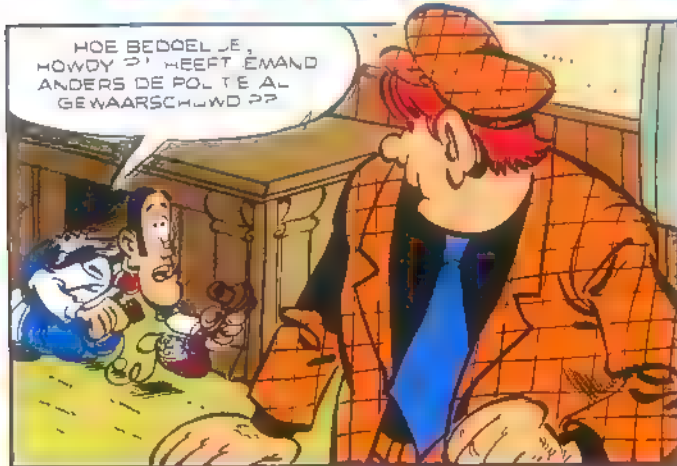

*LEES JOHNNY GOODBYE, GANGSTERS IN CHICAGO

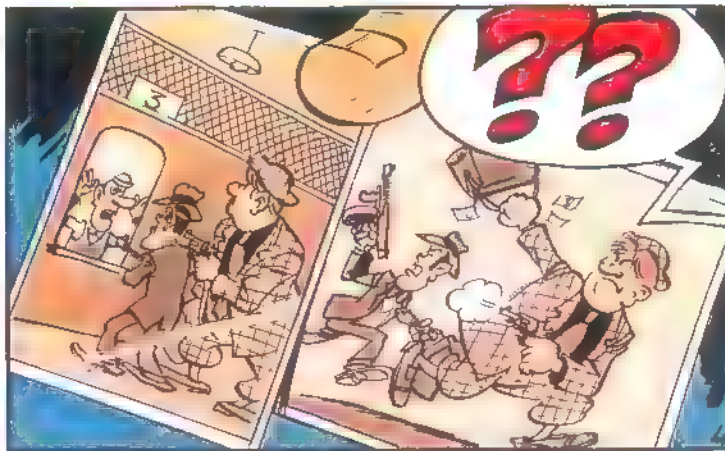
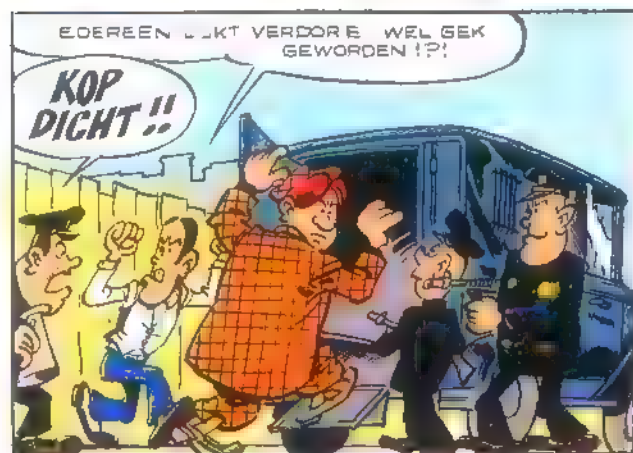

JOHNNY GOODBYE

de

terugkeer van **AL CAPONE**

Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: JAN DE ROOIJ

(*) ZIE DE AFREKENING.

16.22.A

ENKELE MINUTEN LATER

16.22.C

DE SCHAT

Een Frans schip heeft het wankel vlot van Erik, Baba en Driepoot doormidden gevaren. Gelukkig dat het landgenoten zijn! Maar dan

Roodbaard

HMM!...MAAR WE HEBBEN TOCH VERSCHIEDENE DAGEN VERLOREN OMDAT WE MOESTEN VLUCHTEN VOOR DIE ORKAAN! KERSTEL DE ZEILEN, DAN VERTREKKEN WE!

INTUSSEN HEEFT OOK DE "SEE-ADLER", MET DE FRANSE VLAG IN TOP, DE STEVEN GEWEND NAAR FLORIDA.

VAN NU AFAAN HOUDEN WE 'N WARE WEDREN TEGEN DE DOOD, MANNEN! IK KEN ROODBAARD! HI, GEEFT DE BERGPLAATS VAN ZIJN SCHAT ZO NIET PRIJS!

DAN MA' TELT DIE SME IGE SCHOFT HEM DOOD! DAT IS ZEKE!!

JE VADER IS ANDERS EEN SLIMME VOS, ERIK! HIJ ZAL ER ZICH BEST DOORHEEN SLAAN! HIJ ZAL TIJD WINNEN OM DIE SMEERLAP VAN EEN STARK EEN LOER TE DRAAIEN! ZO KOMEN WE NOS WEL OP TIJD!

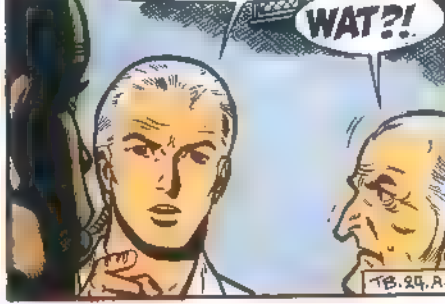
DIE STINKENDE RAT VAN EEN STARK HEEFT TEN HOOGSTE EEN WEEK VOORSPRONG! HIJ HEEFT BOVENDIEN DIE TYFOON OP Z'N NEK GEHAD!

DAT KAN BEST! MAAR WE MOETEN DE ACHTER STAND GOED-MAKEN!

WE MOETEN DE "SEE ADLER" ZO LIJKT MOGELIJK MAKEN! BABA! LAAT DE BALLAST, HET RESERVEMATERIAAL EN DE HELFT VAN ONZE KANONSKOGELS OVERBOORD ZETTEN! LAAT DE WATER VATEN VOOR EN ACHTER LEEGLOPEN!

WAT?!

HÉ, JULLIE DAAR! ZET DE MASTEN LOS! (*) LAAT DE HOOFDTOUWEN VIEREN!

BEN BEN JE GEK GEWORDEN? BIJ HET MINSTE ZUCHTJE KNAPPEN DE MASTEN ALS LUCIFERS-HOUTJES!

WALS DE MASTEN SPELINGS HEBBEN KUNNEN DE ZEILEN NAAR DE WIND GAAN STAAN! MAAR HET GEVAAR IS NIET DENKBEELDIG DAT DE MASTEN KNAPPEN

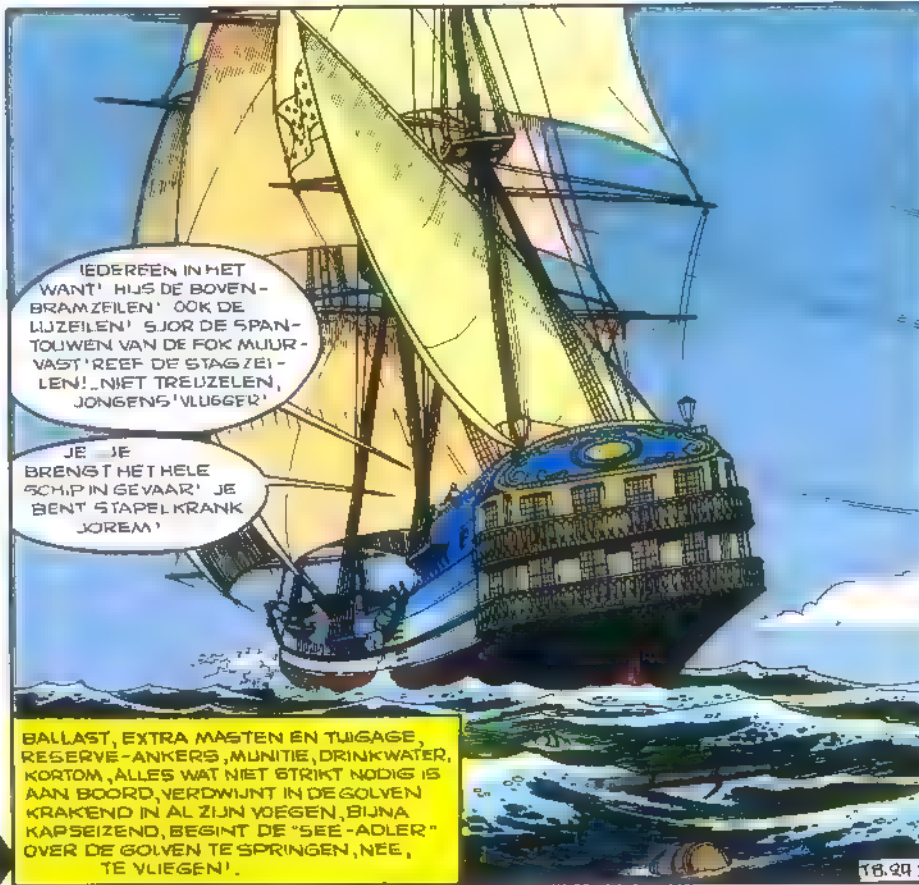
DAT DAT IS ZELF-MOORD!

HET LEVEN VAN MIJN VADER STAAT OP HET SPEL, MAN! JE MOET AF EN TOE EEN BEE TJE OP JE GOEDE GESTERNTTE VERTROUWEN! K SA ZELF AAN'TROER!

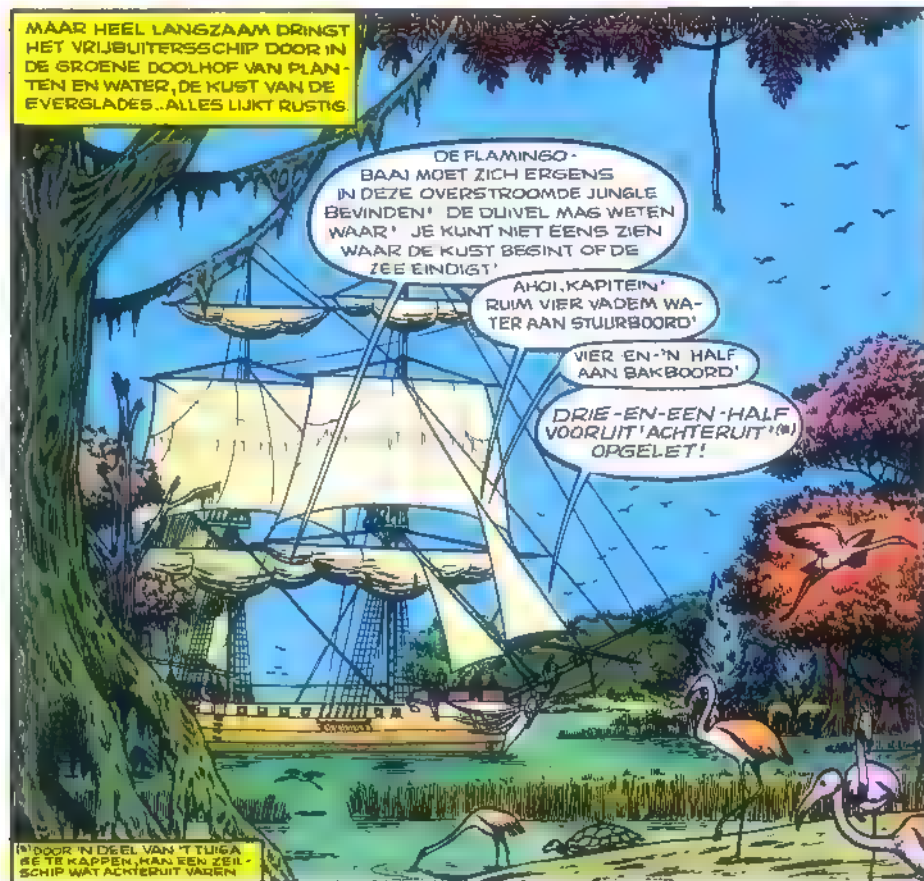
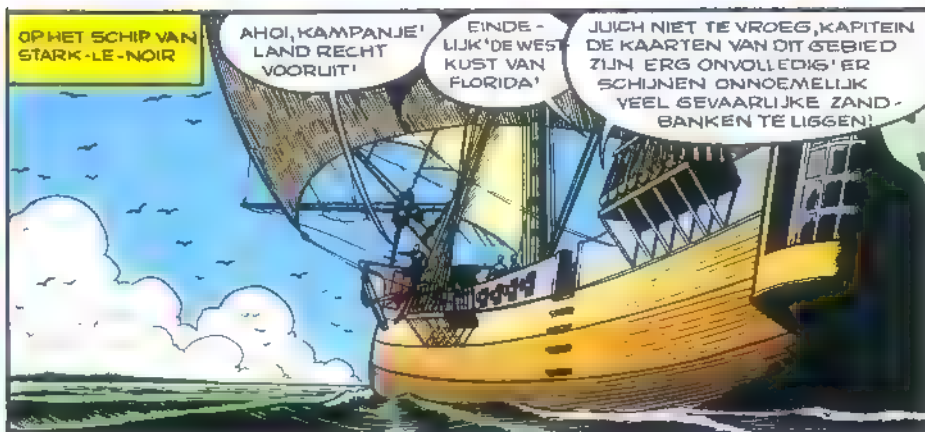
IEDEREEN IN HET WANT! HIJS DE BOVENBRAMZEILEN! OOK DE LIJZEILEN! SJOR DE SPANTOUWEN VAN DE FOK MUUR- VAST! REEF DE STAGZEILEN! NIET TREUZELEN, JONGENS! VLUGER!

JE JE BRENGT HET HELE SCHIP IN GEVAAR! JE BENT STAPELKRANK JOREM!

BALLAST, EXTRA MASTEN EN TUIGAGE, RESERVE-ANKERS, MUNITIE, DRINKWATER, KORTOM, ALLES WAT NIET STRIKT NODIG IS AAN BOORD, VERDWINNT IN DE GOLVEN KRAKEND IN AL ZIJN VOEGEN, BIJNA KAPSEIZEND, BEGINT DE "SEE-ADLER" OVER DE GOLVEN TE SPRINGEN, NEE, TE VLIEGEN!

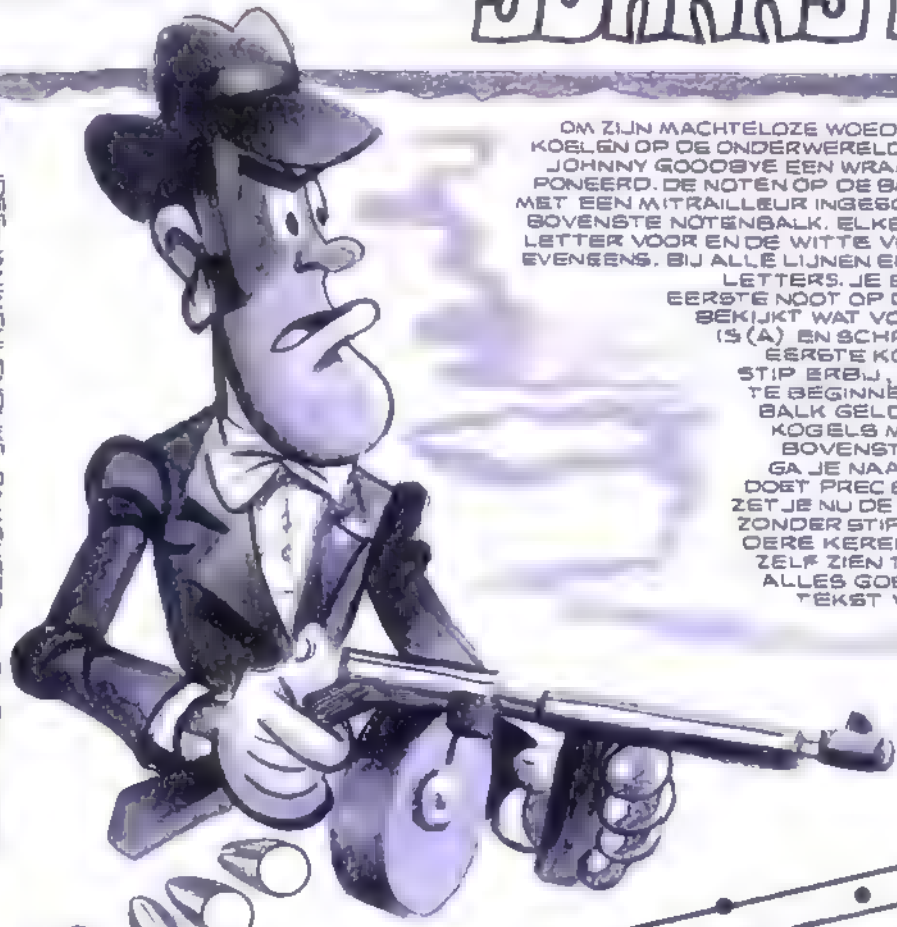
DE SCHAT

WORDT VERVOLGD

puzzelen met **JOHNNY GOODBYE**

IDEË JAN WELTENDIJKS SAMENSTELLING HENK ALBERS

OM ZIJN MACHTELOZE WOEDE TE KOELEN OP DE ONDERWERELD HEEFT JOHNNY GOODBYE EEN WRAAKLIED GECOMPONEERD. DE NOTEN OP DE BALK HEEFT HIJ MET EEN MITRAILLEUR INGESCHOTEN. BEGIN BIJ DE BOVENSTE NOTENBALK. ELKE LIJN STELT EEN LETTER VOOR EN DE WITTE VLAKKEN TUSSEN EVENEENS. BIJ ALLE LIJNEN EN VLAKKEN STAAN LETTERS. JE BEGINT BIJ DE EERSTE NOOT OP DE BALK, BEKIJKT WAT VOOR EEN LETTER DAT IS (A) EN SCHRIJFT DIE IN DE EERSTE KOEGEL MET EEN STIP ERBJ. BIJ DE MITRAILLEUR TE BEGINNEN. DE BOVENSTE BALK GELDT ALLEEN VOOR DE KOEGELS MET EEN STIP. ALS JE DE BOVENSTE BALK GEDAAN HEBT, GA JE NAAR DE ONDERSTE EN DOET PRECIES HET ZELFDE, ALLEEN ZET JE NU DE LETTERS OP DE KOEGELS ZONDER STIP. EEN KLINKER, DIE MEERDERE KEREN TERUGKOMT, MOET JE ZELF ZIEN TE VINDEN. ALS JE DIT ALLES GOED DOET LEES JE DE TEKST VAN HET LIED.

PEANUTS

DOOR
SCHULZ

25 december

Lieve opa
en oma,

WAT BEN
JIJ AAN
HET DOEN?

dank u wel
voor uw
kerstcadeau.

WIL JE MIJ
SOMS EEN
SLECHTE BEURT
LATEN MAKEN?

Ik kan die
rijksdaalder
heel goed
gebruiken.

JE SCHRIJFT METEEN
EEN BEDANKBRIEFJE
OM MIJ EEN SLECHTE
BEURT TE LATEN
MAKEN, HË?

Het was
erg aardig
van u.

IK WORD GEK VAN
MENSEN ZOALS JIJ!
WAAROM MOET JE
ALTIJD ZO CORRECT
ZIJN?! WAAROM MOET
JE ALTIJD ZO...

Lucy vond haar cadeau
ook erg mooi en bedankt
u ook heel hartelijk.

veel liefs,
Linus

WACHT MAAR EVENTJES,
DAN HAAL IK INTUSSEN
EEN ENVELOP EN EEN
POSTZEGEL!

TM Reg. U.S. Pat. & TM Off.—All rights reserved.
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

SCHULZ

Nederland heeft sinds september een wereldkampioene waterskiën op het onderdeel figuren. Het is de 17-jarige in Bergen woonachtige Willy Stahle, de eerste Nederlandse die deze titel ooit behaalde. Het trieste is dat bijna niemand er weet van heeft. Willy zit, als we de aandacht in aanmerking nemen die de dagbladen en radio en tv aan haar schaatsende, zwemmende en fietsende collega's wijden, bij de pers in het vergeethoekje. De meeste kranten volstonden bij haar wereldkampioenschap met het publiceren van de uitslag. Als we Willy thuis opzoeken, blijkt ze aan die geringe belangstelling voor haar persoontje niet zo zwaar te tillen. Willy (gebruind gezicht, lange blonde haren, gekleed in hippe trui en spijkerbroek): „Ach, het valt allemaal nog wel mee. De ontvangst op Schiphol bij mijn terugkeer was best leuk. Ik werd opgewacht door mijn ouders, mijn familie en een stel journalisten. Ja, heus. D'r waren nog een paar jongens van de pers ook. Maar ik heb niet veel tijd aan ze gespendeerd. Ik was veel te moe. Of er mensen van de Nederlandse Waterski Bond waren? Nee, die waren om de een of andere reden verhinderd te komen.” Dat de waterskisport in Nederland niet erg „in” is, is wel te begrijpen. Om een sport populair te maken, moeten er eerst topprestaties geleverd worden. En daar komen de twintig waterskiërs die in ons landje de wedstrijdssport bedrijven, niet aan toe. Ze timmeren nog steeds te weinig aan de weg Willy: „Maar je mag ook bijna nergens trainen. Hier in de omgeving is het bijvoorbeeld verboden. Daarom trek ik elk jaar vanaf maart naar Anna Paulowna om op de slalom te oefenen en naar het Braassemermeer om schans te gaan springen. Bijna dagelijks ben ik dan achter de boot van m'n vader te vinden. Ja, m'n vader is m'n trainer”

Is het waterskiën een sport voor de high society? Willy (wat meewarig kijkend): „Wat een onzin. Je hoeft echt geen miljonair te zijn, hoor. Dat het goedkoop is, wil ik nu ook weer niet zeggen. Je zult je als je deze sport wilt beoefenen wel het een en ander moeten ontzeggen. Maar het is allemaal best te doen, vind ik. En je krijgt waar voor je geld.” (Als je uitvoeriger geïnformeerd wilt worden over waterski-verenigingen, prijzen, etc. moet je Pep 22/1971 nog maar eens opslaan, Pep) Willy Stahle begon op haar zesde jaar te waterskiën. Ze woonde toen nog in Venezuela, een land waar ze deze spectaculaire watersport vijf jaar heeft kunnen beoefenen. Terug in Nederland bleef ze met een aan fanatisme grenzende toewijding waterskiën. In 1970 boekte ze haar eerste grote succes. Na tien jaar trainen werd ze Europees kampioene op alle onderdelen: de figuren, de slalom en de springschans. Wist jij het? In 1971 wist Willy zich naar de wereldtop te worstelen. Bij de wereldkampioenschappen, die op het Spaanse Cap Al Sal werden gehou-

den, werd ze behalve kampioene op het onderdeel figuren, derde op de springschans en zevende op de slalom. De Nederlandse Waterski Bond vaardigt de skiers naar de kampioenschappen uit. Aan welke eisen moeten ze voldoen? Willy: „Met het schansspringen moet je 24 meter halen, de slalom moet je met een topsnelheid van 55 kilometer doorkomen en met het onderdeel figuren is de eis 2300 punten. Hoe je aan die punten moet komen? Nou, als ik dat moet uitleggen, heb ik bijna de hele middag nodig. Kijk, voor elke figuur krijg je een aantal punten. Hoe moeilijker de figuren zijn die je uitvoert, hoe meer punten je krijgt. Begrijp je het nu een beetje?” Wat moeizaam knikkend vragen we aan Willy hoe lang ze traint. „In de zomer zit ik bijna elke dag aan de lijn. Voor m'n conditie moet ik hardlopen en verder train ik met gewichten. Concentratie is bij waterskiën het belangrijkste. In 20 seconden moet je zoveel mogelijk figuren maken. Ga daar maar eens aan staan.”

Bij de Europese kampioenschappen die dit jaar in Italië gehouden werden, kwam Willy op het onderdeel figuren ten val. Willy: „Daardoor kon ik m'n titel niet prolongeren. Wel heb ik het schansspringen weer gewonnen. Als je valt, kun je je nog behoorlijk bezeren. Soms maak je een erg rare smak. Aan de helm en het rub-

pep portret

tekening:
Willy
Lohmann
tekst
Jan de Rooij

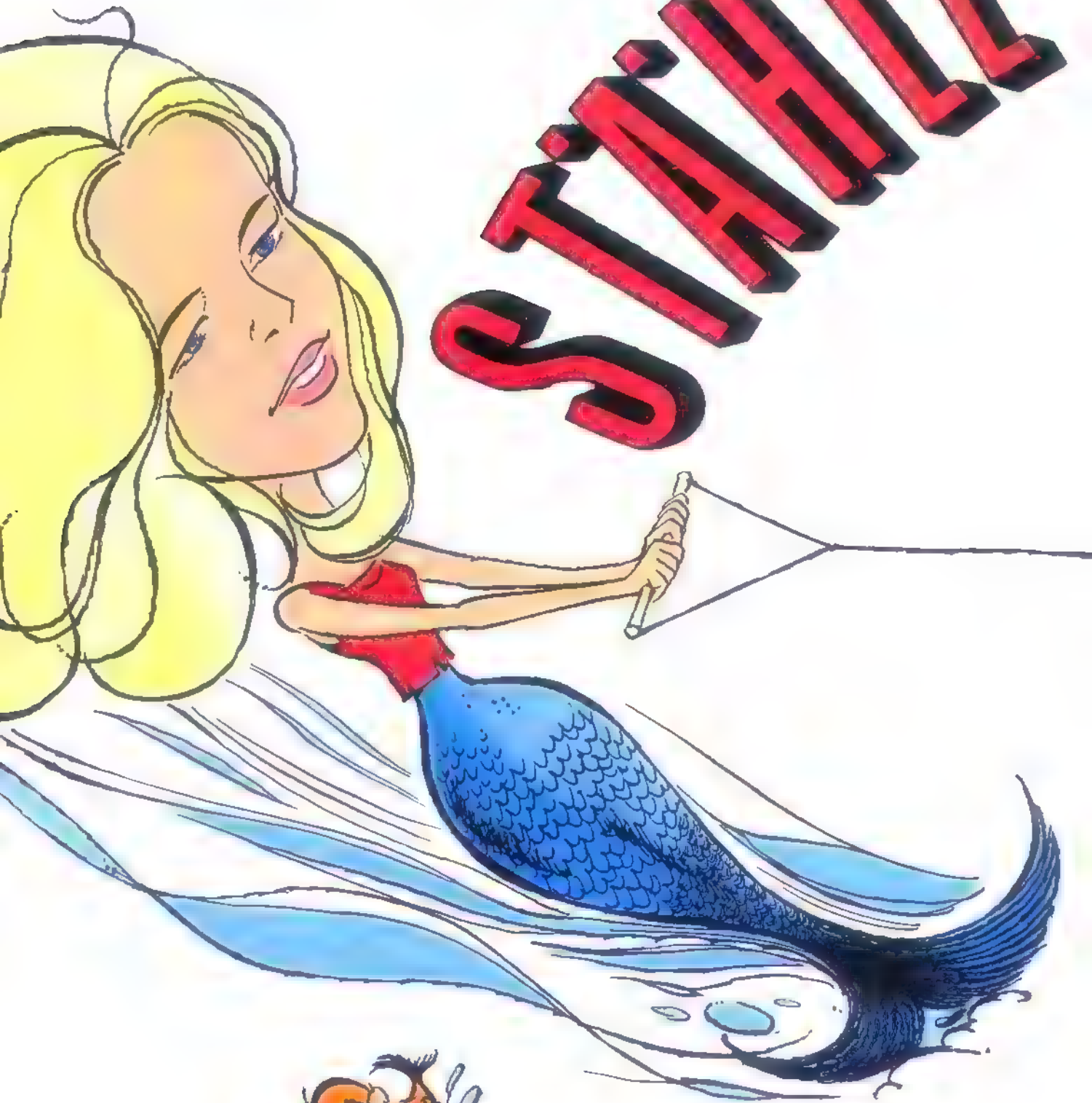
WILLY

berpak die enige bescherming bieden, heb ik een erge hekel. Als het even kan, doe ik zonder”

Willy zit momenteel in de vijfde klas van de hbs-a. Een erg goede leerlinge is ze niet, zegt ze. Toch is ze elk jaar nog overgegaan. „Het Kerstrapport ziet er meestal beroerd uit, maar met Pasen heb ik m'n cijfers weer opgehaald. Zo gaat het bijna ieder jaar. Wat ik na m'n schooltijd ga doen, weet ik nog steeds niet. Misschien studeren, maar demonstratieskiën trekt me ook wel. Je moet je dan aansluiten bij een show, je wordt dan een soort Spoukje Dijkstra. Aanbiedingen krijg ik nu al genoeg. Maar nogmaals, het kan wel op iets anders uitdraaien.”

STABLE

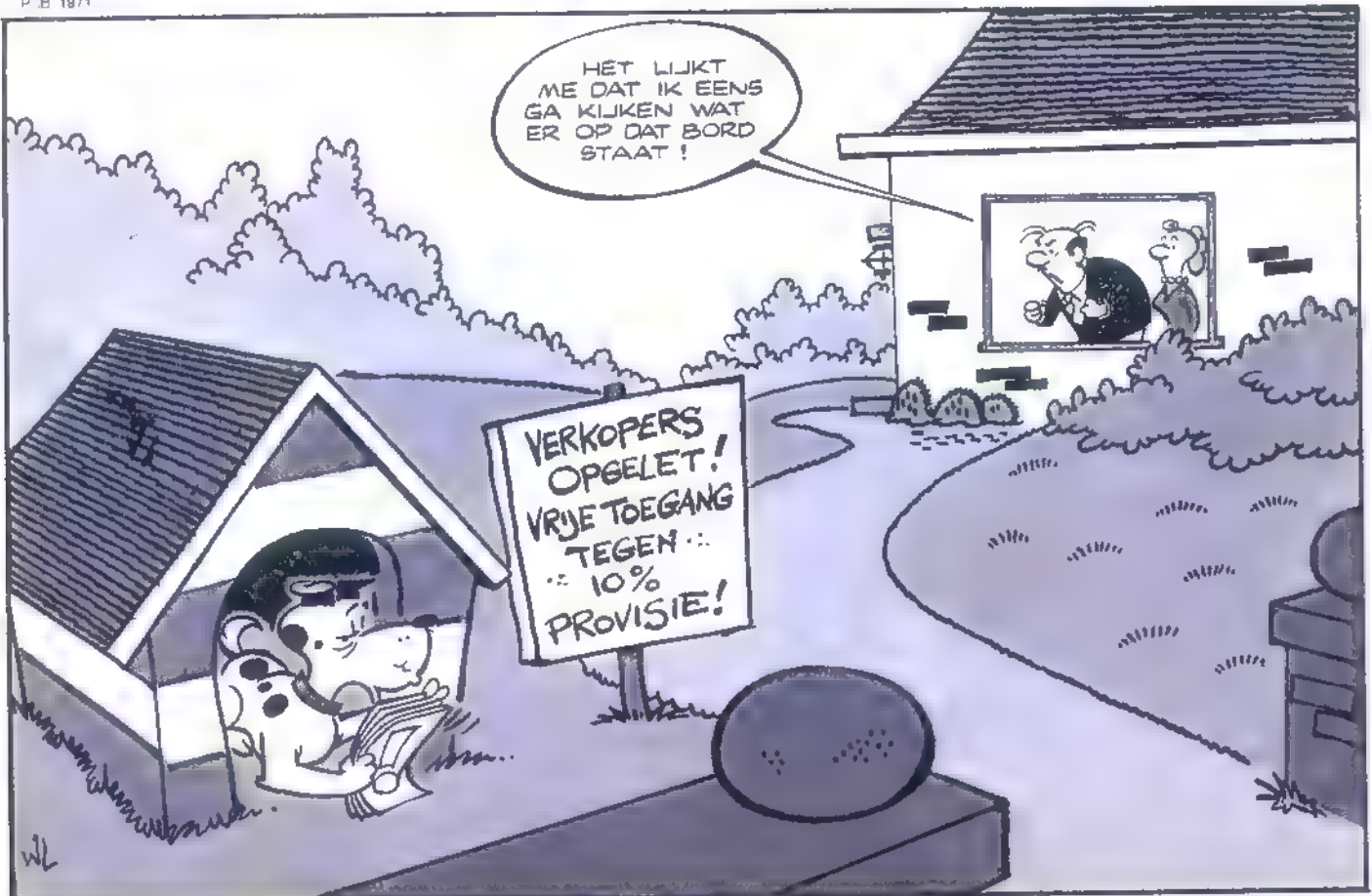

W. B. Gifford

engelbert

P.B. 1971

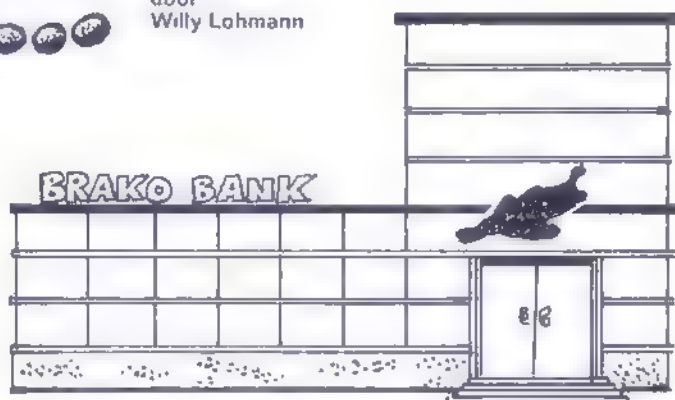

TOEN EN NU...

door
Willy Lohmann

WAT IS ER LEUKER DAN OP OUDERE
LEEFTIJD NOG EENS DE PLAATSEN TE
BEZOEKEN WAAR JE IN JE JEUGD
HEBT GESPEELD! NEEM NU HET HUIS
VAN MIJN OUDERS...

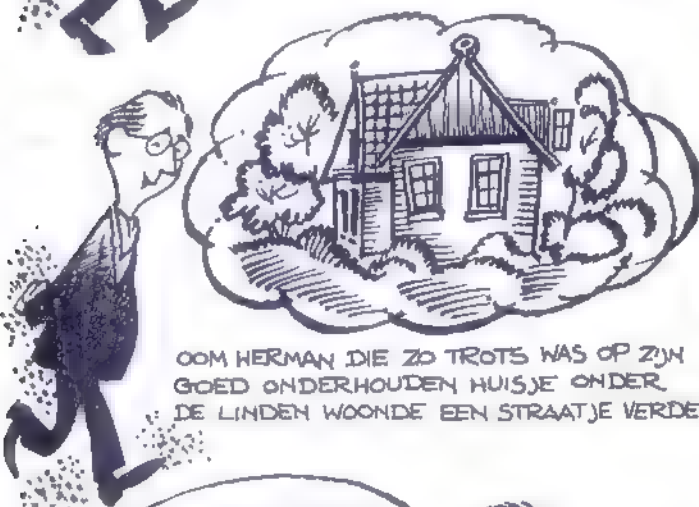
OH SORRY, DE PLAATS IS INGENOMEN DOOR
DE BRAKO BANK...

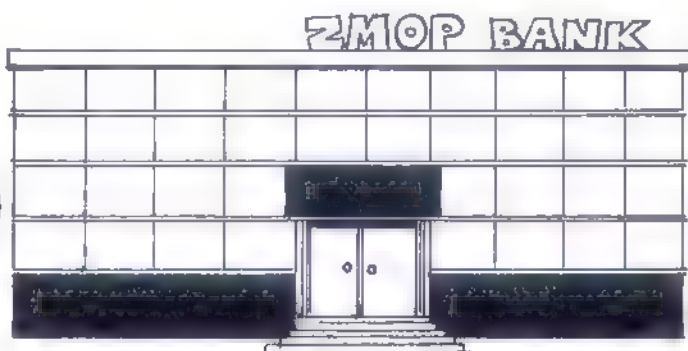
MET HOEVEEL GENOEGEN DENK IK
TERUG AAN HET SNOEPWINKELTJE
VAN TANTE NEEL HIER OP DE HOEK...

HEE, DE VOORUITGANG EISTE DAT HIER DE
ELIBA BANK EEN VESTIGING KREEG...

OOM HERMAN DIE ZO TROTS WAS OP ZIJN
GOED ONDERHOUDEN HUISJE ONDER
DE LINDEN WOONDE EEN STRAATJE VERDER...

HELAAS KWAM MEN OP HET IDEE OM HIER
DE ZMOP BANK NEER TE ZETTEN...

GELUKKIG BLIJVEN
ER NOG WEL ENKELE
PLAATSJES OVER WAAR
MEN ONGESTOORD KAN
TOEVEN... HIER WAAR IK
STA BIJVOORBEELD...

WILT U EEN STUKJE
OPSCHUIVEN, IK MOET HEIEN.
HIER KOMT DE
UTAM BANK!

WILCO
GEMAN

Johnyoko

pep
affiche

JOHN en YOKO

Tekst: Jan de Rooij Foto: Barrie Wentzell

The Beatles zijn dood. Lang leve de solocarrières van George Harrison, Paul McCartney, Ringo Starr en... John Lennon.

John Lennon: „Bijna iedereen vindt dat wij door uit elkaar te gaan de pop een enorme klap hebben toegebracht. Maar dat is grote onzin. Ik ben nog nooit zo creatief geweest als nu. Imagine, mijn laatste album slaat alles wat ik tot nu toe heb gemaakt. Niemand dringt me meer zoals vroeger zijn ideeën op. Uitsluitend mijn eigen rancunes kan ik nu door mijn muziek ventileren. Trouwens onze verkoopcijfers liggen er ook niet om. In Amerika werden van de Beatle-elpees doorgaans zo'n twee miljoen exemplaren omgezet. Nu verkopen we er elk zo'n miljoen, in z'n totaliteit dus twee keer zo veel.”

Lennon is altijd de brains achter The Beatles geweest. Het verhaal van de jongens uit Liverpool is het verhaal van John Lennon. Het was John die resp. de Quarrymen, Johnny and the Moondogs, The Silver Beatles en The Beatles oprichtte. Het was John, de grootste schreeuw van het viertal, die Brian Epstein ertoe bracht de groep te gaan managen. Het was John die in films ging spelen (How I Won The War), die boeken ging schrijven (In His Own Write en Spaniard In The Works) en het was John die verantwoordelijk was voor de beruchte uitspraak dat The Beatles populairder zouden zijn dan Jezus. Een uitlating die de goeie-meente nogal schokte. John timmerde als geen ander aan de weg maar stond daardoor ook aan de meeste kritiek bloot. Het retourneren van de M.B.E. (Member of British Empire) onderscheiding viel bij de meeste Britten verkeerd en ook de sleep-in van John en zijn vrouw Yoko in het Amsterdamse Hilton Hotel kon maar weinig mensen bekoren. Het opstandige achterbuurtschoffie van vroeger dagen was een rebel gebleven die er plezier in had het brave burgerdom met felle uitspraken te shockeren.

In een vraaggesprek met Jann Wenner van het Amerikaanse popblad Rolling Stone vertelde John dat hij als eerste het plan de Beatles te verlaten naar voren had gebracht. Toch was het Paul McCartney die als eerste van The Beatles in het openbaar bekend maakte dat hij met de groep gebroken had. Lennon: „Typisch Paul. Hij wilde de eer aan zichzelf houden. Eigenlijk had hij public relationsman moeten worden.”

Wanneer hield John op samen met Paul songs te schrijven? Lennon: „Dat zal zo tegen 1962 geweest zijn. De beste songs van The Beatles

— afgezien van nummers uit onze begintijd als I Want To Hold Your Hand — schreven we apart. In dat samen componeren hadden we alleen in het begin van onze carrière schik. In de Sergeant Pepper-tijd gingen we zo nu en dan onze composities aan elkaar plakken. Dat gebeurde bijvoorbeeld met A Day In The Life.” Wat vindt John zijn beste album? Lennon: „Mijn laatste album (hij bedoelt hier John Lennon/Plastic Ono Band, geschreven na een psychiatrische behandeling door Dr. Arthur Janov in Los Angeles en inmiddels opgevolgd door Imagine, Pep) is zonder meer het beste wat ik ooit gemaakt heb. Het is een plaat die over mijn eigen hang-ups handelt. Vroeger schreef ik ook al, als het even kon, nummers over mezelf I'm A Loser, Help en Strawberry Fields Forever, om er maar een paar te noemen, waren erg persoonlijk getinte liedjes. Nummers die over anderen gingen, heb ik altijd tamelijk vervelend gevonden. De elpee John Lennon/Plastic Ono Band was een afrekening met mijn jeugd en met mijn Beatlejaren waar ik erg mee in mijn maag heb gezeten. Het is Lennon die uit die plaat naar voren komt. En niemand anders. Daarom houd ik van die langspeler.”

Waarom is de plaat zo sober gearrangeerd? Lennon: „Ik ben gek op eenvoudige rock. Een plaatje als I Hear You Knocking (Dave Edmunds) dat een tijdje geleden in de hitparade stond, vond ik erg goed omdat ze het lekker simpel gehouden hebben. En dat geldt ook voor Spirit In The Sky, die single van Norman Greenbaum. Rock zonder veel poespas, dat is het helemaal voor mij.”

Wat is je persoonlijke voorkeur op muziekgebied? Lennon: „Net wat ik zeg, man. Nummers als Wop Bop A Loo Bop. Dat is zo'n beetje de enige muziek die ik zie zitten.” Over naar Yoko Ono. Yoko, essentieel voor Lennon's geluk, heeft de laatste tijd niet stilgezeten. Ze heeft een single die Mrs. Lennon heet, uitgebracht, de film Fly geproduceerd en haar in 1964 geschreven boek Grapefruit op de markt geslingerd. Het als paperback uitgebrachte werkje is verdeeld in hoofdstukken die titels dragen als Music, Painting, Event en Object. De meeste onderwerpen die Yoko in dit boekje behandelt, zijn instructief van aard. We zullen er een paar aanstippen. Wall Piece For Orchestra bevat de suggestie: sla eens met je hoofd tegen de muur, Cough Piece: ga eens een jaar lang hoesten, Mona Lisa: leen dit schilderij van Da Vinci en maak er een vlieger van en Event: ga eens met een lege kinderwagen door de stad rijden. Yoko zelf geeft de le-

zer de raad het boek na lezing te verbranden. En je doet er goed aan die raad op te volgen. Het verstandigste is natuurlijk het boek helemaal niet te kopen. Yoko is, hoe kan het ook anders, een andere mening toegedaan. „Mijn boek zet je aan het denken, het leert je creatief te zijn. Als je Grapefruit hebt gelezen, ben je een artiest geworden.”

Het geld dat je eventueel aan Grapefruit wilde besteden, kun je beter aan Imagine, de laatste elpee van John, uitgeven. De plaat opent met de titelsong die over het leven op een wereld zonder nationalisme, honger, religie en oorlog handelt. Het is een prachtig dromerig nummer. Het hieropvolgende CRIPPLED INSIDE is ook weer erg mooi. Lennon: Je kunt je gezicht verven en een prachtig pak aantrekken. Kortom je kunt je nog zo goed vermommen, maar „one thing you can't hide, is when you're crippled inside”. John wordt bij dit nummer ondersteund door Klaus Voorman (gitaar), George Harrison (dobro) en Nicky Hopkins (honky-tonk piano). JEALOUS GUY is een fraai liefdesliedje en IT'S SO HARD, met een grandioze saxsolo van King Curtis, laat een ruige partij gitaarwerk van Lennon horen en vielen die doen denken aan het Hollywood van de dertiger jaren. Kant 1 besluit met het wat saai I DON'T WANNA BE A SOLDIER. Een compositie die door Phil Spector kapot geproduceerd is. Het klinkt alsof het in een kerk is opgenomen. Het schitterende GIMME SOME TRUTH opent kant 2. Lennon keert zich tegen politieke leiders die ons met mooie praatjes stroop om de mond smeren maar zich in feite niets aan ons gelegen laten liggen. OH, MY LOVE, een uitermate relaxed muziekje, luidt HOW DO YOU SLEEP? in, de langste track van de plaat. Het is een open brief aan Paul McCartney. De song blijft lang in je herinnering, niet zozeer door de muziek, maar door de tekst. Wat fragmentjes. „Je (Paul) gaat om met burgers (zo'n schoonouders worden bedoeld) die zeggen dat je een genie bent. Maar het enige wat je gemaakt hebt, is Yesterday.” En „met een leuk gezicht kom je een heel eind. Maar eens zul je door de mand vallen.” Lennon dramt behoorlijk door, alhoewel er toch wel iets waars in zijn betoog zal zitten. De songs HOW?, Lennon stelt zich hierin ver-gaande vragen, en OH YOKO, een plezierig meezingertje, besluiten de schijf Een langspeler die we met Every Picture Tells A Story van Rod Stewart en de elpee Leon Russell And The Shelter People tot de beste van het popjaar 1971 rekenen. Een popjaar dat niet zo bijzonder veel opleverde, dachten we.

ELPEES:
Two Virgins
Unfinished Music Vol. 2/Life With The Lions
Live Peace In Toronto 1969
Wedding Album
John Lennon/Plastic Ono Band
Imagine

DISCOGRAFIE
JOHN
LENNON

SINGLES:
Give Peace A Chance
Cold Turkey
Instant Karma
Power To The People
Mother
Imagine

EEN VAL IN DE TIJD

door Anton Kuyten

tekening Jos Looman

deel 2

De vlucht naar het ruimtestation was de eerste etappe naar Venus. Terwijl de lading van de RX-2 door de bemanning van het station, dat een militaire basis was, werd uitgeladen, overgebracht naar een ruimteschip met dezelfde naam maar met een totaal verschillende structuur (want het hoefde niet voortgedreven te worden door zulke krachtige motoren in een ruimte zonder zwaartekracht), namen de twee geleerden Ivara en Meijers de tijd om aan de nieuwe omstandigheden te wennen.

Hier op de Ivara IV hadden ze nog slechts te maken met een commandant, die opdracht had gekregen hen in alle opzichten te helpen, maar geen werkelijk idee had van hun opdracht: de verkenning van Venus. Hij had een diep respect voor de mannen van de wetenschap en bemoeide zich niet met hen als ze daar niet nadrukkelijk om vroegen. Zo konden de twee geleerden ongehinderd hun weg gaan over het ruimtestation en in de hun toegewezen hut, dank zij de geluidsisolatie, konden ze vrijuit spreken.

Meijers legde uit dat de bewegingsvrijheid die ze nu genoten noodzakelijk was voor het slagen van zijn plan. Hij zei dat hij de belangrijkste berekeningen al met behulp van de computers op aarde had uitgevoerd, maar dat hij de finesse wilde afwerken op Ivara IV, nadat hij het hele project met Ivara zelf had doorgepraat. Daarna begon hij uit te leggen wat hij van plan was. En Dr. Ivara, zonder wie de vooruitgang in de techniek zoals die de laatste vijftig jaar had plaatsgevonden, niet denkbaar was — Dr. Ivara lusterde perplex.

Iedere tijd bracht zijn eigen genieën voort en Meijers was twintig jaar jonger dan zijn leermeester en een genie van zijn eigen tijd. Er bestond geen machine, robot, computer van enig belang of hij was op de een of andere manier bij de bouw ervan betrokken geweest, als assistent van Ivara. En in zijn vrije tijd had hij zich op eigen gelegenheid verdiept in vraagstukken waaraan Ivara nooit was toegekomen. Hij was theoretisch nieuwe wegen ingeslagen in de mechanica, elektronica en astrofysica.

„Eerst dacht ik, net als iedereen, dat het zonnestelsel buiten de baan van Venus de mensheid weinig te bieden had, ook al waren onze nieuwe raketten in staat dat gebied te doorkruisen, maar

... een ruimteschip dat de onvoorstelbare snelheid zou kunnen halen van driehonderd-duizend kilometer per seconde zou immers even snel gaan als het licht. En bij een nog grotere snelheid zou het schip terecht komen in een ongekende ruimte. Een hyperruimte. Het zou als het ware een vrije val maken door een gat in de ruimte, een gat in de tijd.

„abstract mathematische stelsels, zegt u, maar de computers hebben het voor me „uitgewerkt“ — in computeruren die ik stiekem van andere projecten afknabbelde, moet ik nu bekennen — en de theorie van de hyperruimte werd bevestigd.

als het zonnestelsel inderdaad zo'n zwakke plek vertoont, Ivara, een plek waar de Newtoniaanse wetten niet opgaan, waar de tijd geen stabiele factor is, dan... dan..

„Een val door de tijd,“ zei Dr. Ivara dromerig. „Bij wijze van spreken. De tijd bestaat immers niet meer, de tijd staat stil — maar de aarde, de mensheid, draait door... Bij uw terugkeer zijn ze dagen, maanden, jaren verder... Wat is de werking van een diepvrieskamer anders dan het stilzetten van de tijd, Dr. Ivara?”

Dr. Ivara glimlachte. „Behalve dan dat diepvrieskamers bestaan en een machine die een dergelijke snelheid kan bereiken, bestaat niet...

„Toch,“ zei Meijer. „De aap komt uit de mouw, mijn vriend. Ik heb de eer u een motor voor te stellen, aangedreven door middel van ionen, die voor voortdrijving en versnelling tegelijk zorgt en die de zwaartekracht die daarbij zal ontstaan, tevens neutraliseert, opheft...”

„Onmogelijk.

„Dat woord is allang geschrappt uit onze woordenboeken, Dr. Ivara.”

Klein en opvouwbaar had het eenpersoons-ruimteschip maar weinig plaats in beslag genomen in het ruim van de grote raket. Het was vervaardigd van licht Ivo-metaal en werd aangedreven door een kleine reactie-motor. Toen de monteurs van de Ivara IV op aanwijzingen van Meijers het ruimtescheepje in elkaar hadden gezet, zag het eruit als een blinkende kogel.

„Een kern-reactor was natuurlijk te groot en te ingewikkeld om aan te brengen, maar de voorraad brandstof is precies berekend. De hoeveelheid is voldoende voor de tocht naar de hyperruimte en terug naar de aarde, waar deze opvouwbare vleugels het mogelijk maken te landen als een vliegtuig. Het systeem van de rompkoeeling is nieuw, dat zal ik nog moeten verklaren, maar neem van mij aan dat de snelheid hoog kan blijven en de gewichtloosheid dus evenredig permanent...”

Er moest nog veel worden berekend. Nieuwe factoren werden gevoerd in de stalen mond van de kleine computer op Ivara IV en elektrische impulsen joegen door de complexen circuits — maar steeds ratelden de letters op het inktlint de twijfels van Ivara weg en het uitgespuwde antwoord luidde positief.

Dr. Ivara begon er in te geloven. En Meijers verzekerde hem dat hij het project Venus onafhankelijk kon voltooien. Grinnend vertelde hij de verbaasde geleerde dat hij hun vroegtijdige scheiding al had voorzien en voor Ivara een plaatsvervanger aan boord had. Hij bedoelde een aap. Het was een dier dat na lange proefnemingen gefokt was uit een kruising tussen verschillende soorten gibbons en het bleek intelligenter te zijn dan alle apen die Ivara ooit gezien had. Het kon simpele handelingen verrichten op bevel en was bijzonder aan Meijers gehecht. Toen Meijers hem een van de zilverblinkende ruimtepakken aantrok, was het volkomen duidelijk dat de controleposten op aarde — die iedere etappe van de RX-2 zouden volgen via beelden die naar de aarde werden gezonden — het bedrog niet zouden doorzien. Voorlopig niet. En daarna zou hen het bericht bereiken dat Dr. Ivara twee dagreizen van Ivara IV verwijderd, plotseling aan zijn ziekte was overleden.

Het was inderdaad een roekeloos, ingenieus plan. Meijers praatte overtuigend op Ivara in, maar gaf ook eerlijk toe dat er onzekere factoren bleven. Zo was het onmogelijk precies te berekenen hoeveel tijd de sprong door de hyperruimte zou overbruggen — aardse tijd. Misschien vijf jaar, misschien tien jaar, mis-

schien honderd. Dr. Ivara zou daarna terugkeren op aarde en zich op genade of ongenade aan de autoriteiten moeten overleveren. Maar met zijn staat van dienst was het duidelijk dat hij niet bevreesd hoefde te zijn voor strenge maatregelen. En bovendien, zijn assistent Meijers zou inmiddels al op aarde teruggekeerd zijn om uitleg te geven. En gesteund met de resultaten van de Venus-verkenning.

Dr. Ivara wenste te blijven leven. En hij vond dat hij de aarde genoeg diensten had bewezen. Blijkbaar waren er opvolgers voor hem die heel goed in staat waren hem te vervangen en te verbeteren. Dat stemde hem eerder melancholiek dan bitter. Hij praatte veel met Meijers, wiens talenten hij altijd erkend had — tot zijn geluk, zoals nu bleek. Toen het uur van afscheid gekomen was, voelde Dr. Ivara dat zijn assistent de enige mens op aarde was van wie hij ongaarne afscheid nam.

Vanaf zijn kindertijd was hij — uitgezocht vanwege zijn hoge IQ — opgegroeid in de klinische wereld die voor militairen en wetenschapsmensen was geschapen. Zijn speeldomein was een laboratorium geweest; zijn relaties met zijn medemensen waren nooit zo diep gegaan als zijn betrokkenheid tot de eerste robot die hij had helpen bouwen... Dr. Ivara, ongehuwd, kinderloos, voelde geen werkelijke band met de wereld die hem behandelde als een onmens, ke schakel en besloot, voor het te laat was, eens aan zichzelf te denken.

„Vaarwel, mijn vriend. Hopelijk zien we elkaar nog eens terug.”

„Vaarwel en denk eraan, geen signalen uitzenden, die kunnen door de aarde ook opgevangen worden... Alles is afgesteld, de laatste automatische peilingen hebben het bevestigd... Ach, wat praat ik nog? Vaarwel, Ivara, en bedankt voor al je lessen, voor je steun in al die jaren... Vaarwel, jij mens van de toekomst. Vaarwel.”

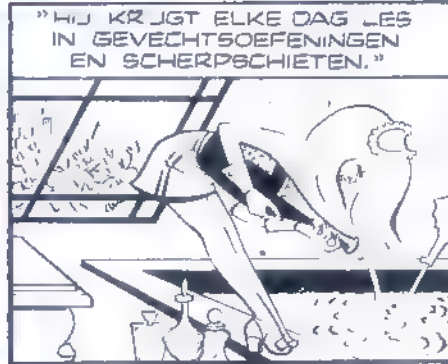
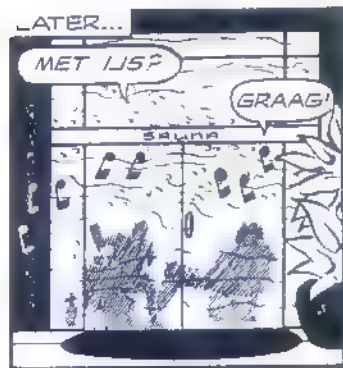
En de metalen kogel, waarbinnen licht circuleert en een vaste druk en temperatuur wordt gehandhaafd, verheft zich op de ontbrandingsstralen... Verheft zich van een vooruitgeschoven post in de ruimte, nagestaard door mensen in zilverkleurige isolerende flexibele ruimtepakken, die achterblijven in het verleden... Nagestaard door Meijers, wiens naam verbonden zat zijn aan de ontdekking van het absolute niets.

Dr. Ivara, vastberaden, luistert nog naar de automatische signalen die hij opvangt op radarfrequenties en die heen en weer flitsen vanaf de satellieten en de aarde, en hij corrigeert zijn vlucht door de ruimte aan de hand van tabellen. Speciale instrumenten geven de posities aan, maar de laatste koerscorrecties heeft hij al vergeleken met de wijzers van zijn instrumentenbord; alles klopt. Als de signalen zwakker worden, draait hij de communicator af, zij het na een aarzeling. Zo verbreekt Dr. Ivara het contact met alles wat hij gekend heeft in zijn bestaan, met de maatschappij van de eenentwintigste eeuw. Hij aat deze achter zich met een snelheid groter dan die van het licht, en bereikt spoedig de grens van de geëxploreerde ruimte.

Een versnelling treedt in, en zet door en nu wervelt hij door de ruimte, door een met sterrenstelsels bezaaide inktzwarte duisternis... Hij heeft een gevoel dat nog het meest lijkt op verstarren, alsof het een eeuwigheid duurt voordat hij eenmaal met zijn ogen knippert, een eeuwigheid tussen de ene hartsag en de andere... Nevelkringen omarmen de planeten en de radio is allang stilgevallen... Zijn instrumentenbord wordt een oog dat ironisch naar hem opkijkt, wordt zijn eigen oog dat knippert, en knippert, en knippert... Hij ziet een vreemd wit voorwerp — dat zijn hand is — over dat oog kruipen. Hij schakelt een laatste versnelling in. Ivara, gevangen in een dunne luchtbol, in een vlies metaal, valt en valt door de ruimte.

Wordt vervolgd

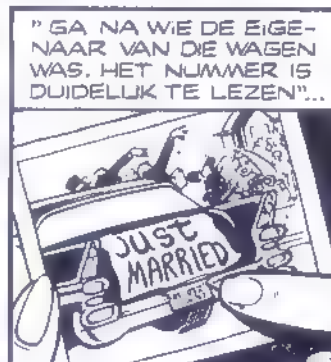
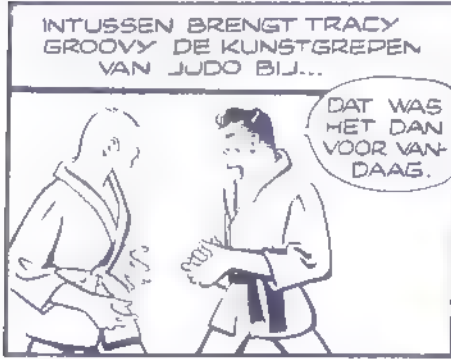
PICK TRACY de

terugkeer van GROOVY

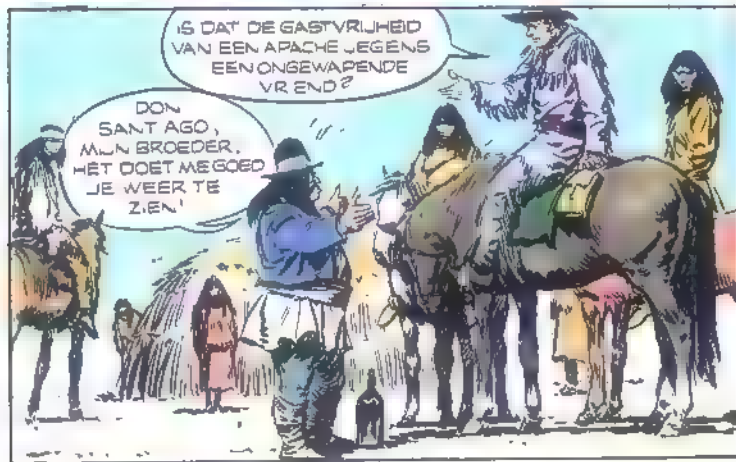
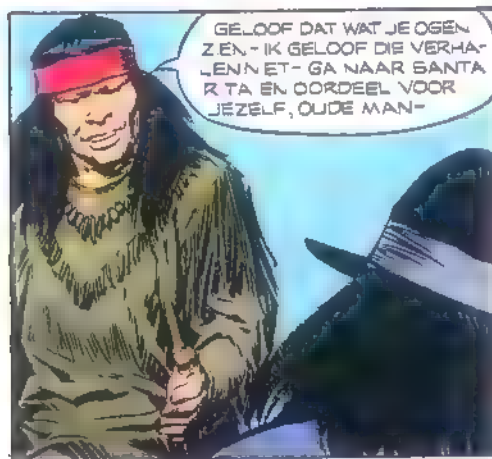
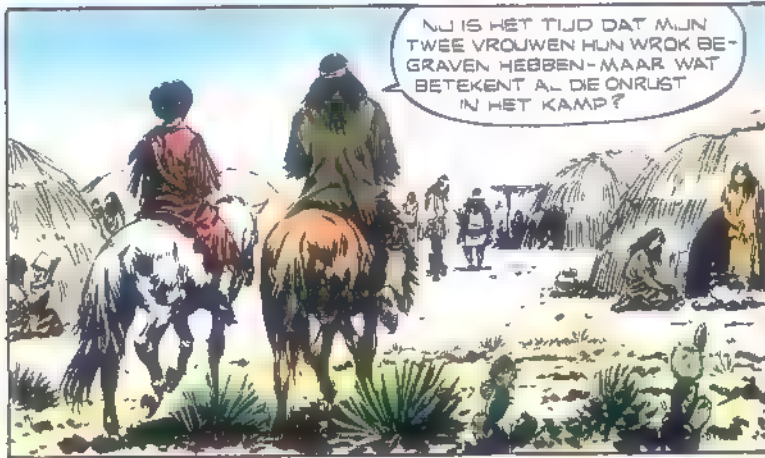
DOOR: CHESTER GOULD
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

Er wordt hard gewerkt om achter de identiteit van Tinky's vader te komen. Intussen ontmoet Groovy Grove een stelletje oude bekenden

12
WORDT VERVOLGD.

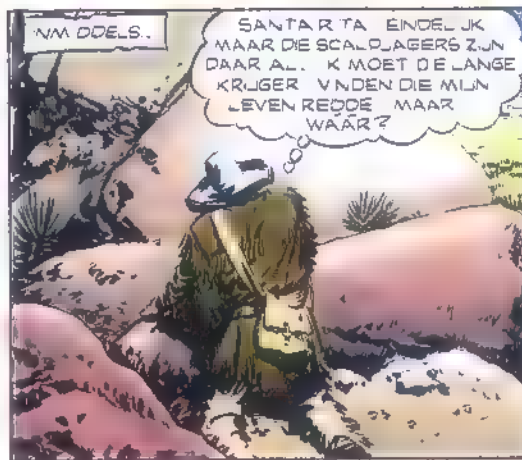
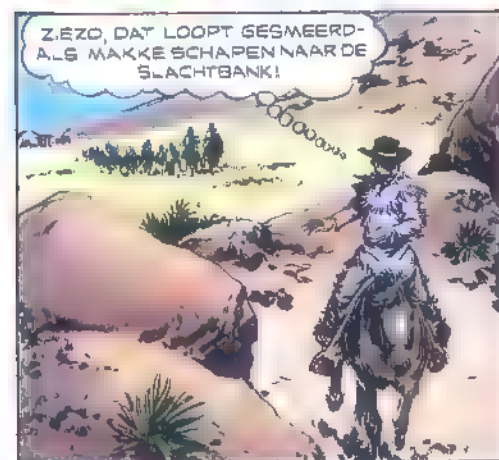
MANGAS COLORADAS

WOESTIJN VAN WRAAK

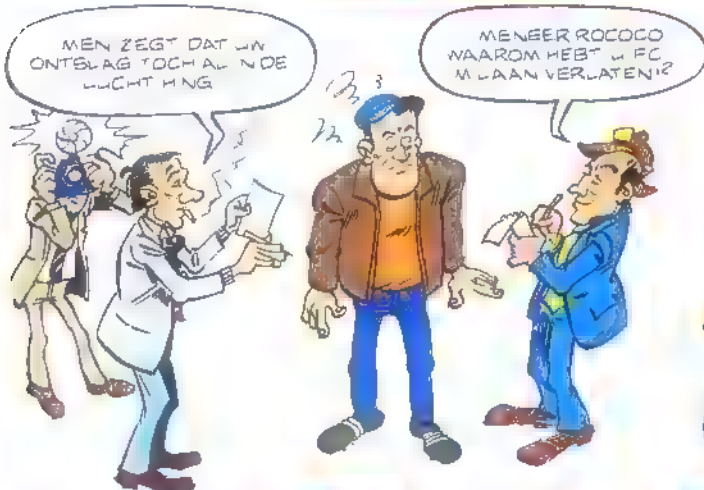
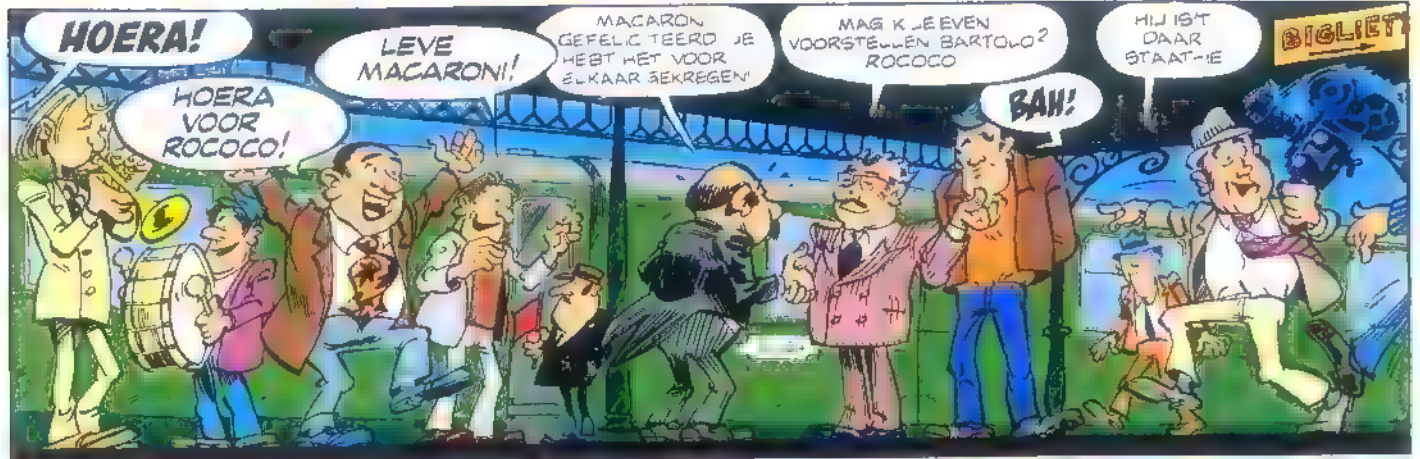
DOOR
HANS G. KRESSE
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

De Amerikanen willen de Apachen van Juan José van hun scalp gaan beroven. De commandant van Santa Rita zal eraan moeten meewerken.

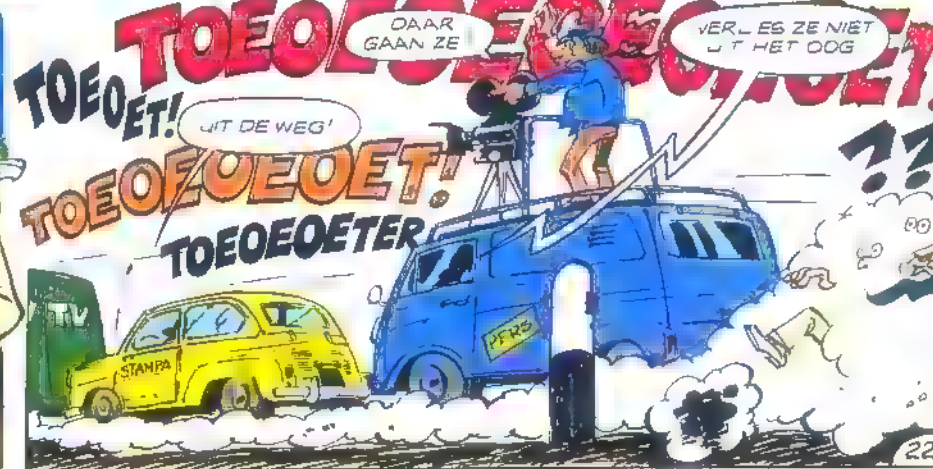
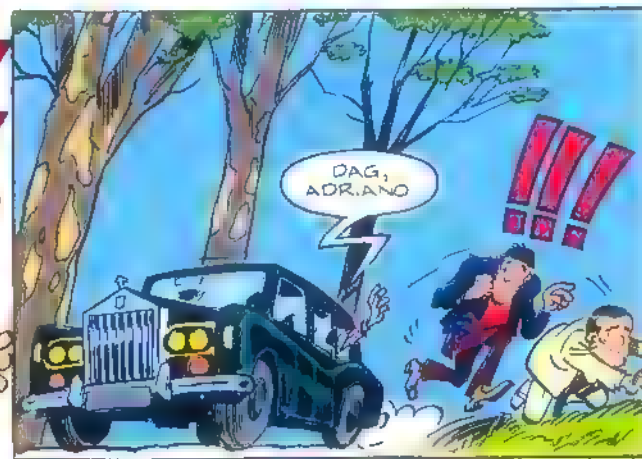
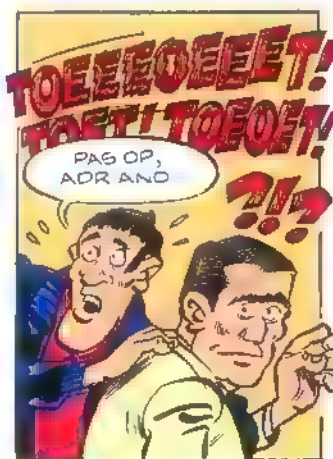
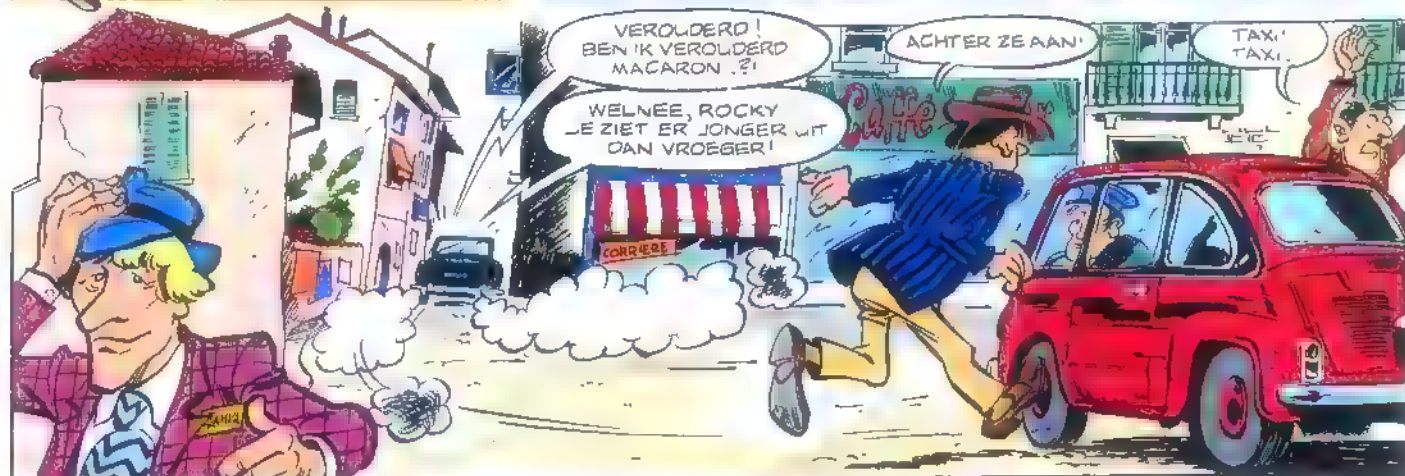
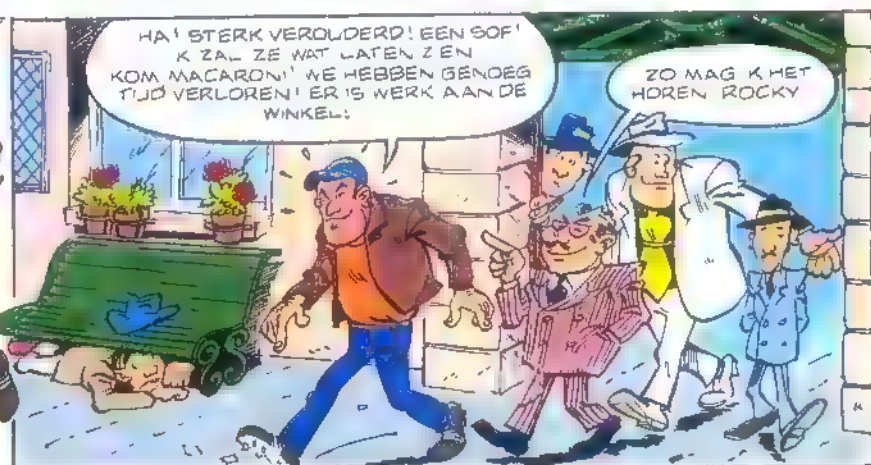
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

CHANTAGE en VOETBAL

Rococo, de trainer van FC Milaan, tekent tegen zijn zin in een contract met de Macaroni's. Adriano kan het niet geloven

DE BELEGERING VAN HET TRAININGS
KAMP VAN DE MACARON'S IS BEGONNEN
MAAR DE BEWAKING IS STRENG

ROCO
WEIGERT MET ONS
TE PRATEN

EN DIE VENT LAAT
ONS ER NIET IN!

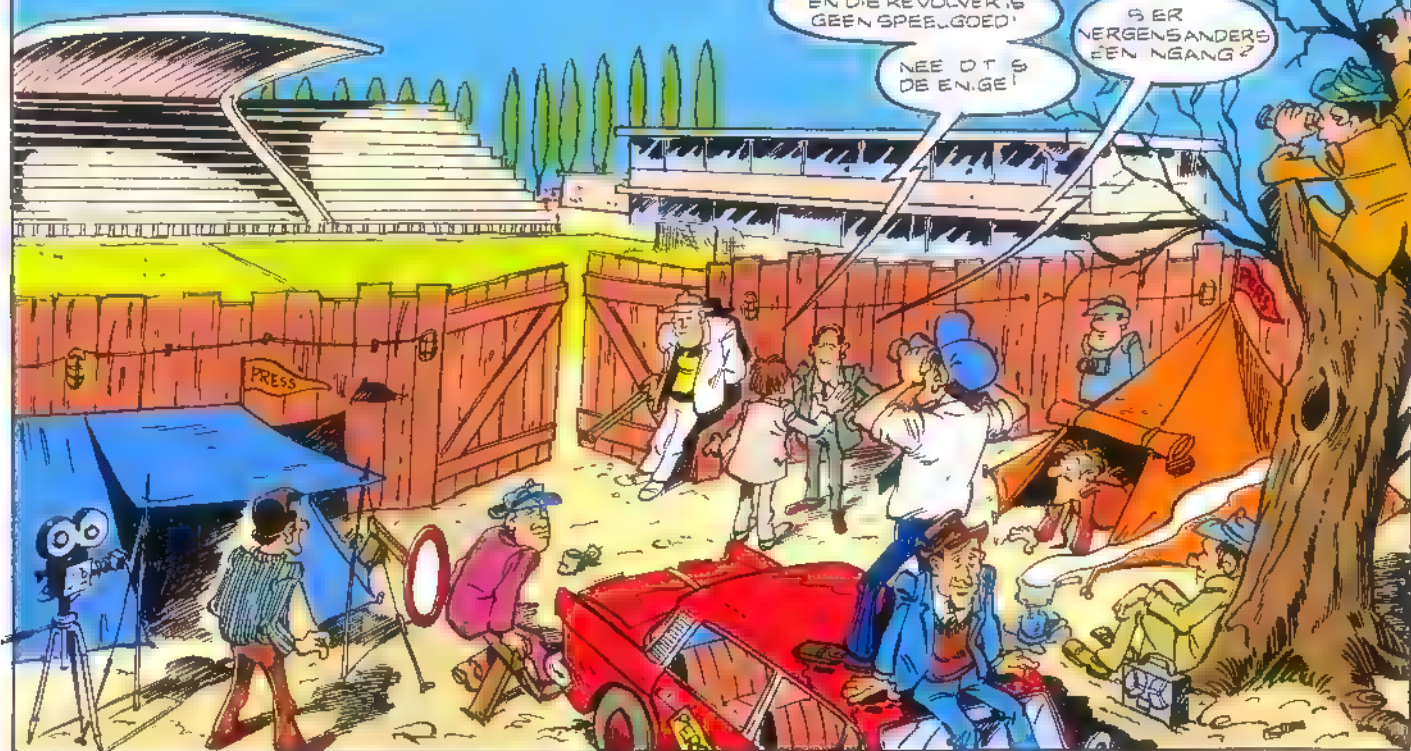
DIE 5 ONOMKOOPBAAR

DAT S GEEN
GRAPPENMAKER

EN DE REVOLVER, EN
GEEN SPEELGOED!

SER
VERGENS ANDERS
EEN NGANG?

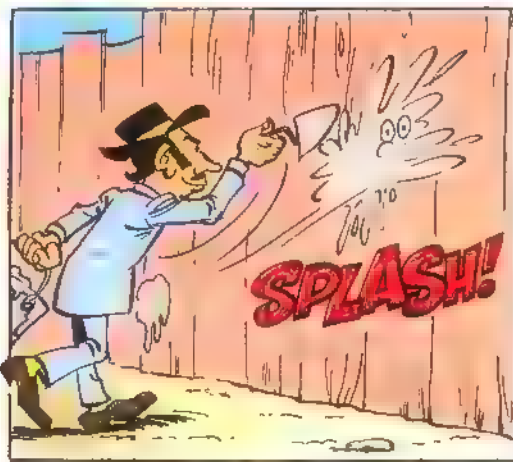
NEE DT
DE ENGE

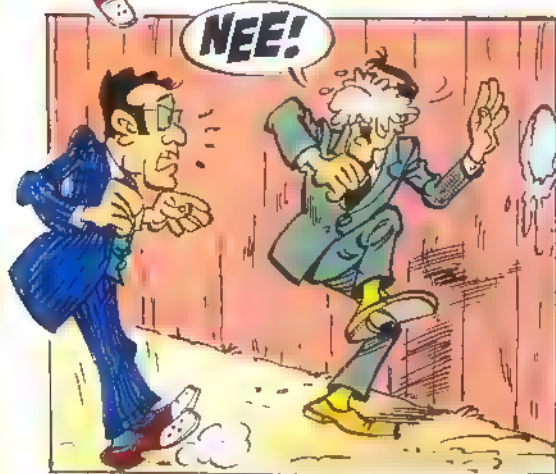
ZE JE WAT ?

SPLASH!

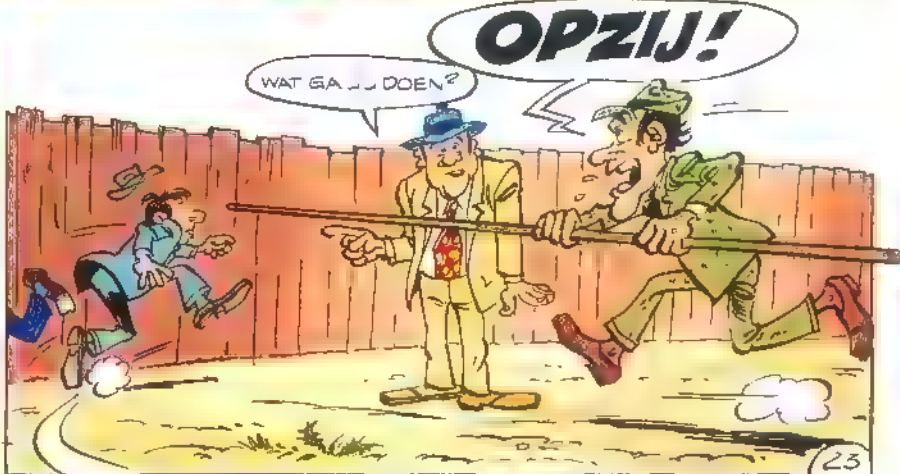

NEE!

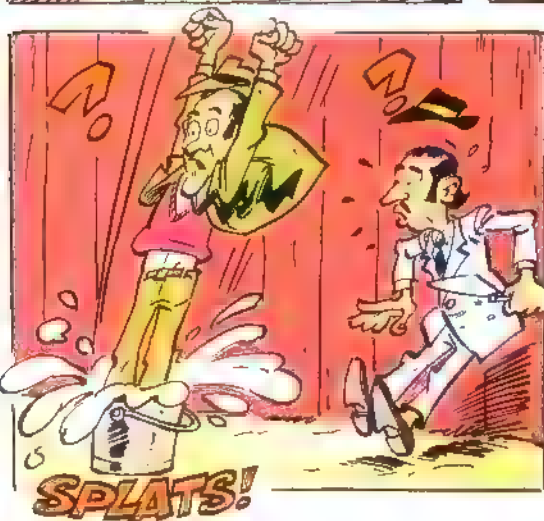
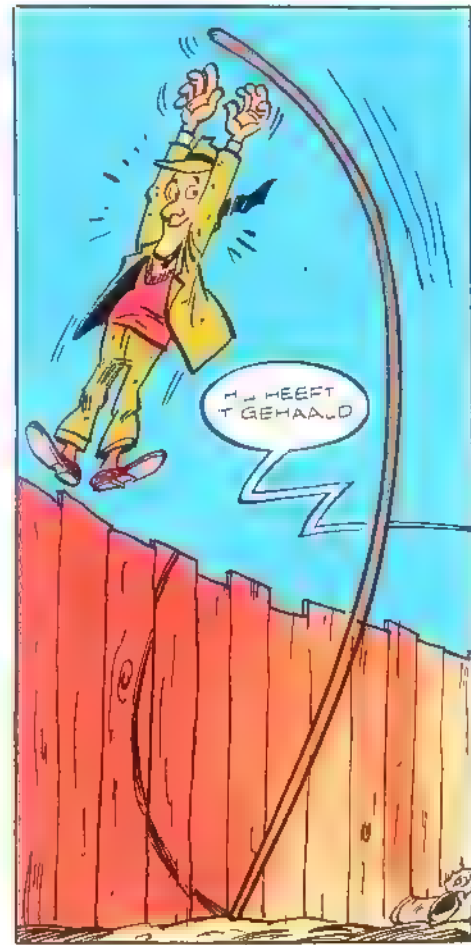
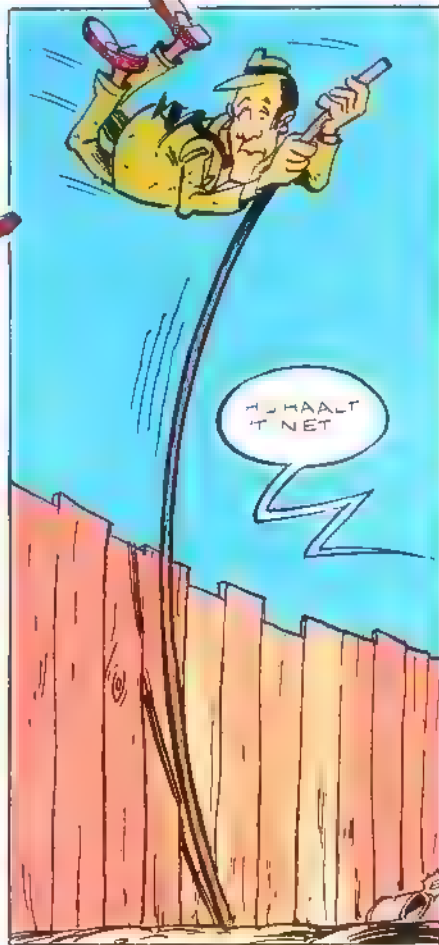
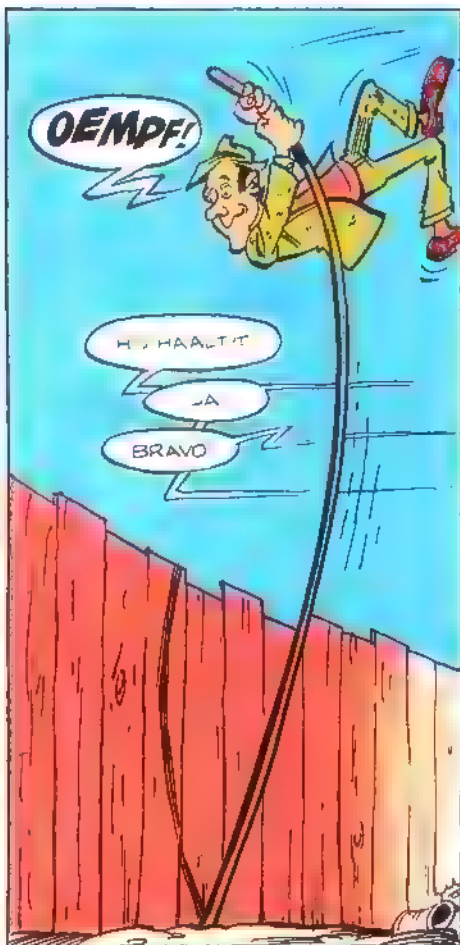
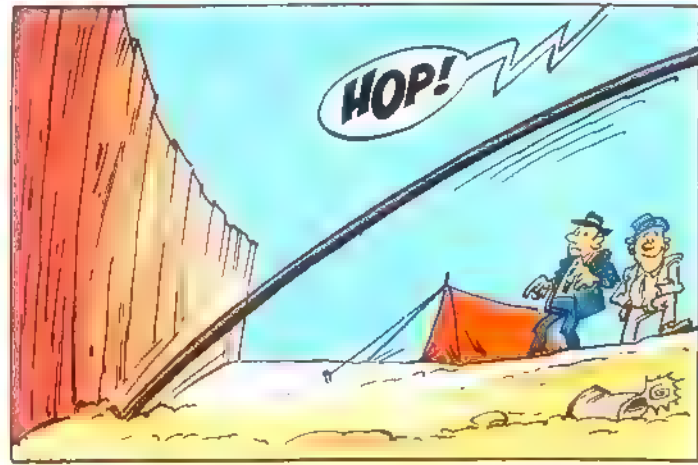
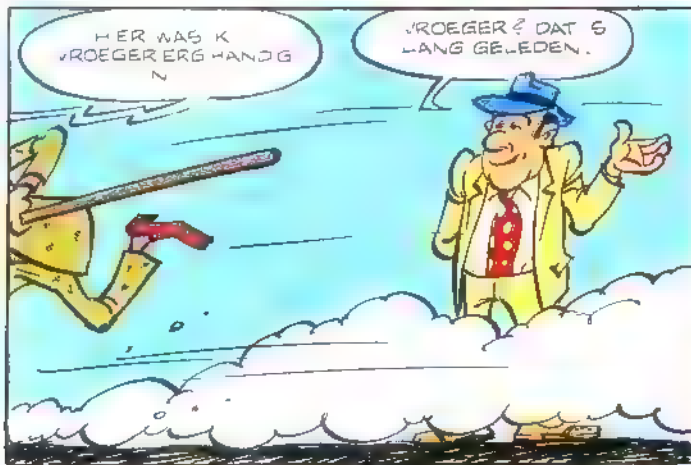

OPZIJ!

WAT GA...DOEN?

CHANTAGE en VOETBAL

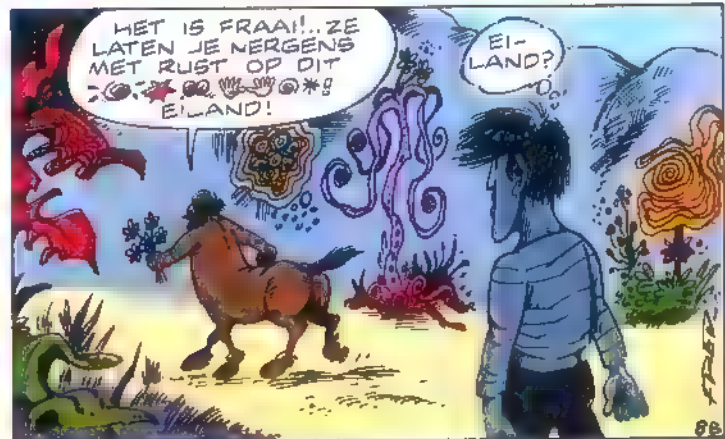
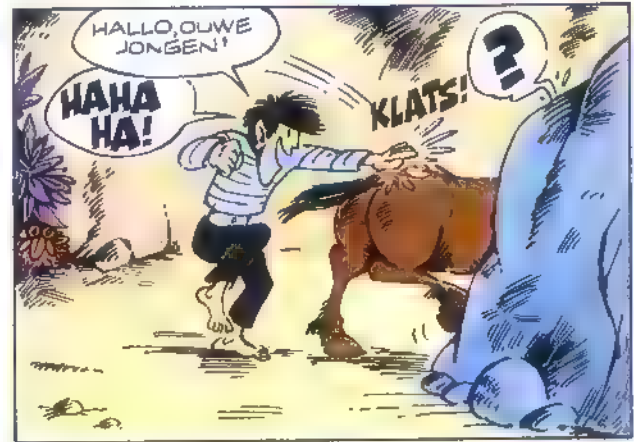
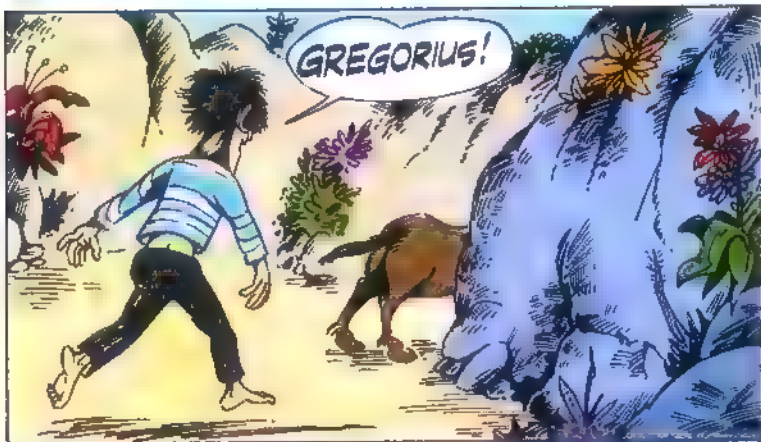
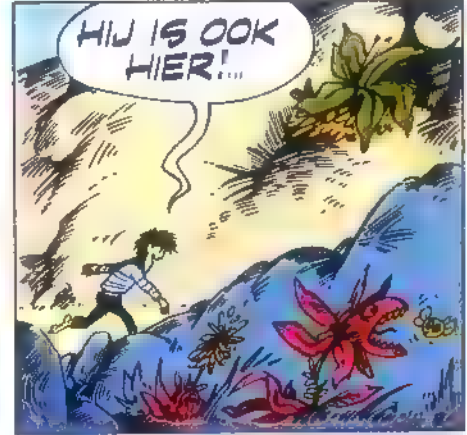
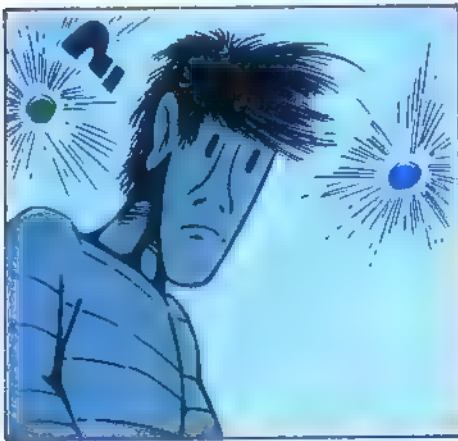
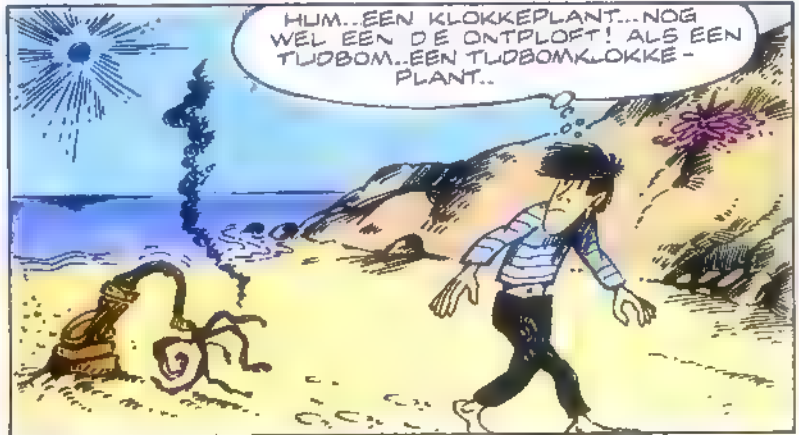
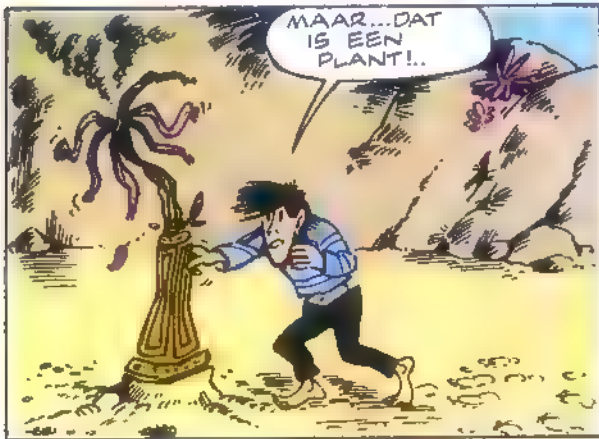

A cartoon illustration of a man with dark hair, wearing a blue and white striped shirt and black pants, running towards the left. He has a speech bubble above his head containing a large red question mark. He is running on a sandy beach towards a tree. The tree has a thick, brown trunk and a large, dark, gnarled branch that is shaped like a question mark. The background shows a blue sky with white clouds and a blue body of water. The man is running on a sandy beach towards the tree.

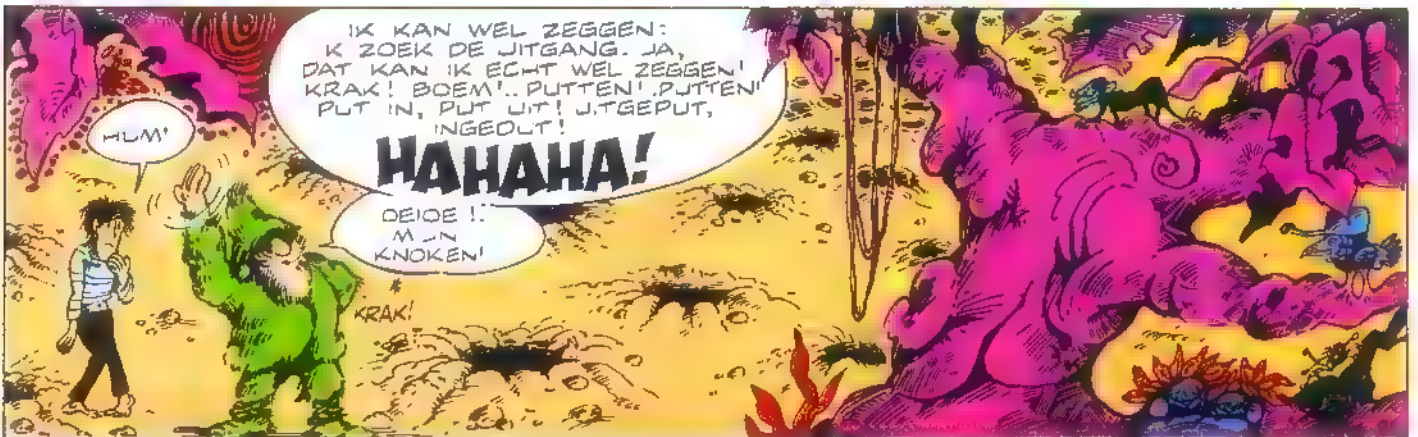
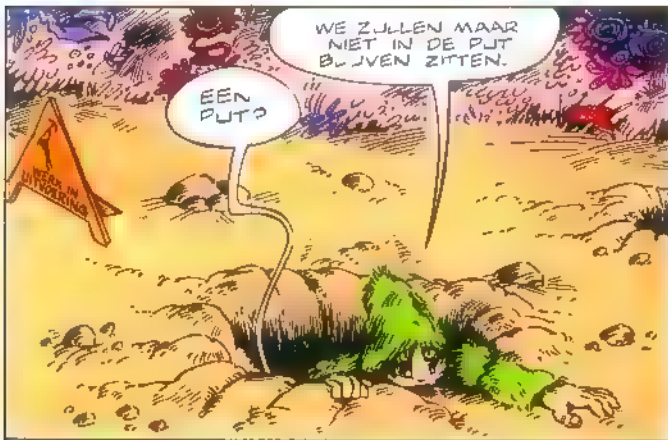
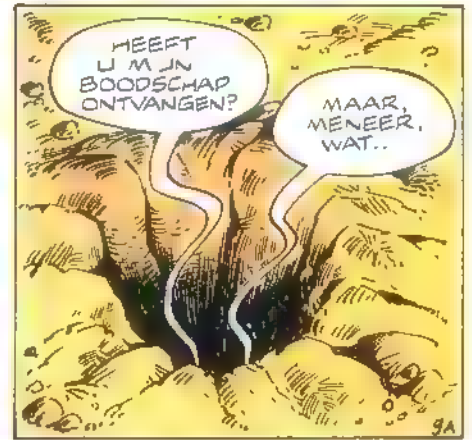
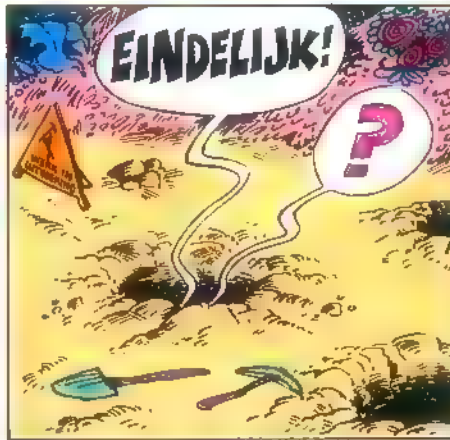
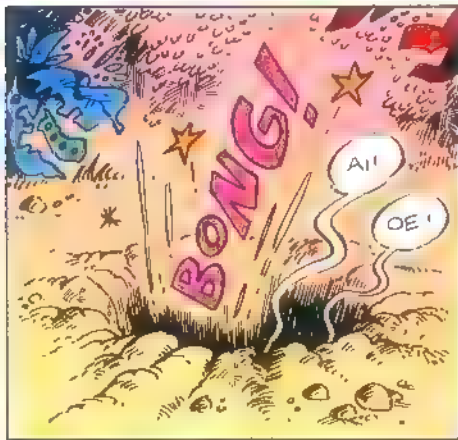
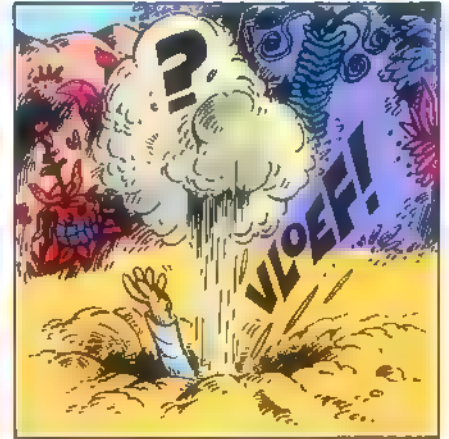
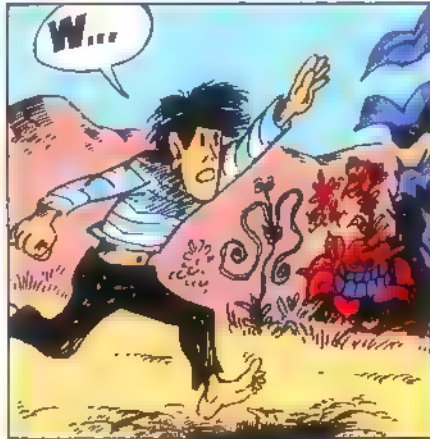
DE DRENKELING VAN DE A

DOOR FRED...

Philemon is diep in de put gevallen, ja, zéér diep. Hij is op een strand aangespoeld en merkt dat hij twee schaduwen heeft.

PHILÉMON

DE DRENKELING VAN DE A

PHILÉMON

DE DRENKELING VAN DE A

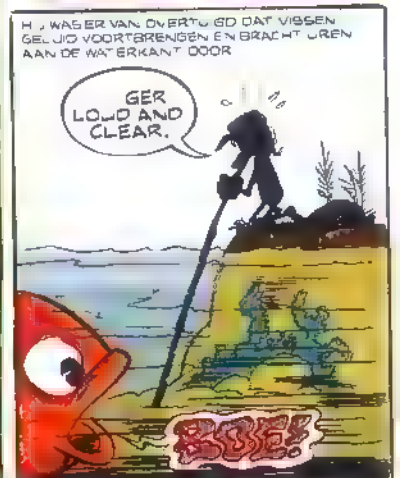
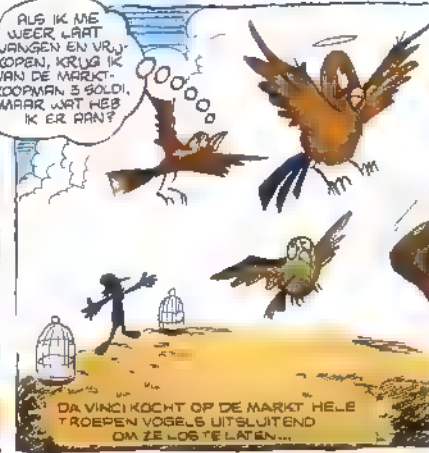

© Dargaud SA - 1971

WORDT VERVOLGD

Toppers aller tijden

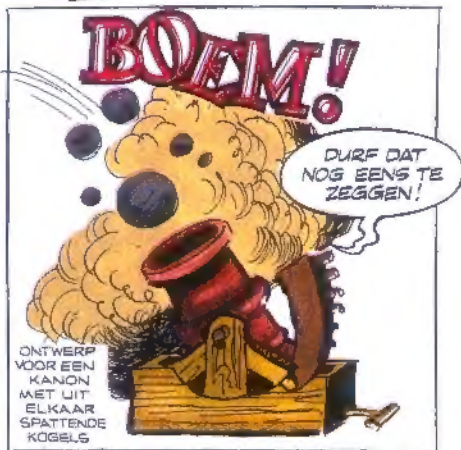

LEONARDO DA VINCI

TEKENINGEN: HENK ALBERS

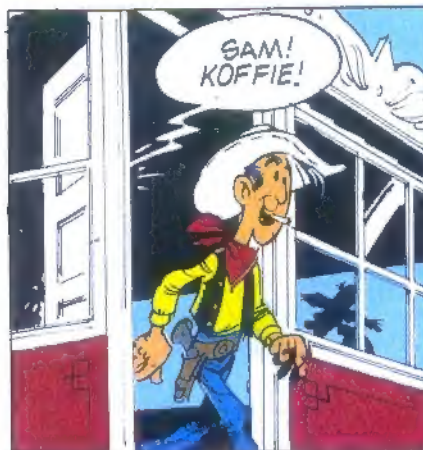
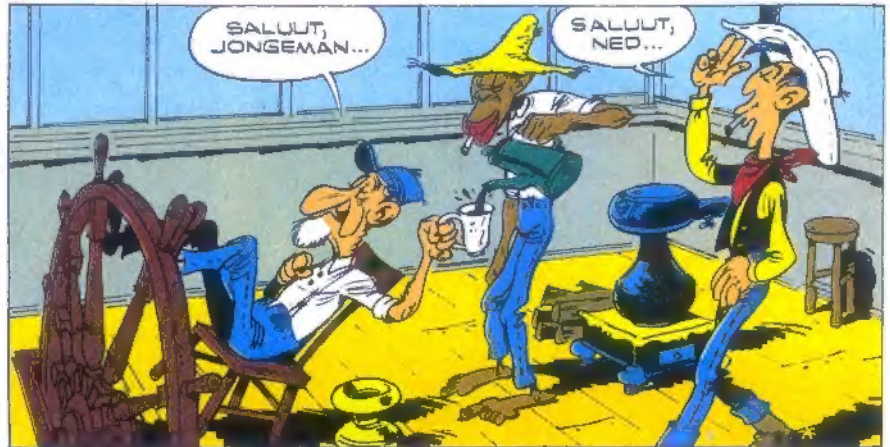
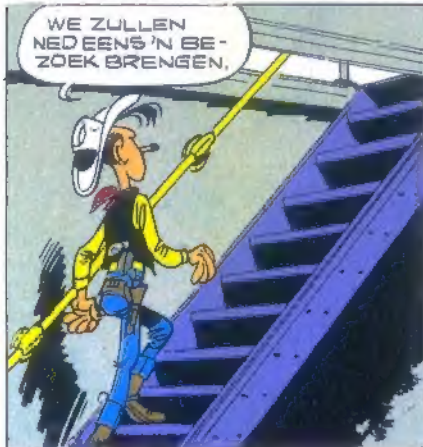
TEKST: JAN VAN GELDEREN

LETTERTEKENEN: RICHARD'S STUDIO

LUCKY LUKE BOOTRACE

Lucky Luke helpt kapitein Barrows bij zijn bootrace tegen kapitein Lowriver. Op de Daisy Belle maakt hij kennis met de bemanning.

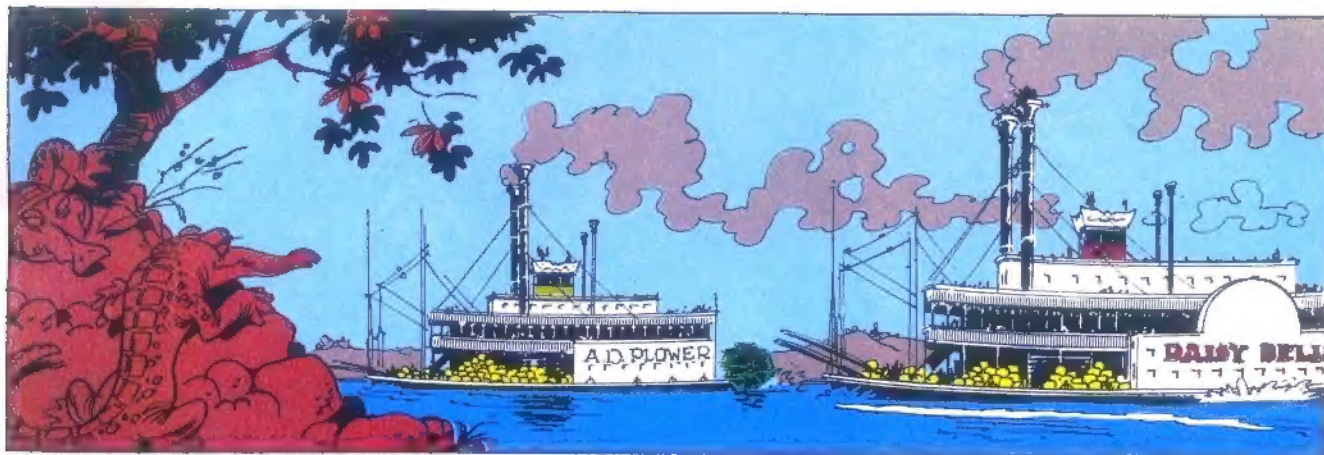

OP DE MISSISSIPPI

TEKST: GOSCINNY

TEKENINGEN: MORRIS

VERTALING: RENEE VAN UTTEREN

LUCKY LUKE BOOTRACE OP DE MISSISSIPPI

LAAT MIJ MAAR EENS EVEN, BANG, IK WIN DAT GELD VOOR JE TERUG...

JE MOND IS WAT GROOT, COWBOY.

IK ZAL JE HET VAREN WEL AFLEREN, COWBOY... WAT ZUL JE NAAR DE VASTE WAL TERUGVERLANGEN.

VIER AZEN, COWBOY, WAT STEL JE DAAR TEGENOVER?

ZES KOGELS IN MIJN REVOLVER!...

© Dargaud S.A. — 1971

AL MIJN SPEELPENNINGEN TEGENOVER JOUW REVOLVER!

OKEE!

BLIJF VAN JE KAARTEN AF, CARDS DEVON!

LATEN WE VAN SPEL RUILEN, MAN!

KIJK EENS AAN, BEHALVE ZES KOGELS HEB IK NU OOK VIER AZEN!...

GA MAAR WEER AAN JE WERK, BANG, IK HEB MIJNHEER IETS TE ZEGGEN...

